

Socialrådgiveren 03

2012

9. februar

EMMA OG PERNILLE HJULPET AF KOMMUNEN:

FIK STYR PÅ MISBRUGET

I PRAKTIK HOS GADEBØRN

STUDERENDE REJSER
TIL SYDAFRIKA 4

FLYGTIGE FORHOLD

ANALYSE AF MODERNE
ARBEJDSPLADS 12

ABSURDE VALG I JOBCENTRE

MODSATRETTEDE KRAV
SPÆNDER BEN 8

AF LARS FRIIS, JOURNALIST

5 HURTIGE : HENNING JØRGENSEN

Jobkonsulenter er dårligt klædt på

Mange ansatte i jobcentre mangler grundlæggende kvalifikationer, lyder konklusionen på en undersøgelse af 27 jobcentre. Professoren bag undersøgelsen opfordrer til at skabe et nyt efteruddannelsessystem.

I er stødt på medarbejdere med baggrunde som frimærkehandler, pornofotograf og vinduespudder. Hvad er problemet? At jobcentre er et sted, hvor der overhovedet ikke stilles krav om basale kompetencer hos de ansatte. Det er medarbejdere, der kan udøve stor magt i forhold til de borgere, de møder, og så er det helt uacceptabelt, at de kan gøre det uden at have en relevant uddannelse. Vi stiller normalt store krav til det offentlige system, men ikke her.

Cirka halvdelen har en uddannelse som socialrådgiver, socialformidler eller socionom, mens 20 procent slet ikke har nogen relevant uddannelse. Skal en formel uddannelse være afgørende for et job i et jobcenter? Vi har vel at mærke kun undersøgt de medarbejdere, der arbejder med de ikke-arbejdsmarkedsparete i matchgruppe 2 og 3 eller med syge borgere. Når det gælder hele jobcentersystemet, er andelen med disse uddannelser meget lavere. Og ja, jeg synes, at visse basiskvalifikationer skal være i orden, når man arbejder i vigtige funktioner i det offentlige. Det samme gælder jo for eksempel psykiatere, sygeplejersker og politibetjente.

Der er vel forskel på at være for eksempel vejleder og den myndighedsperson, der kan iværksætte sanktioner over for den ledige? Nej, for på alle niveauer mangler der viden om både lovgivning, processer og strukturer på arbejdsmarkedet. Vejledere og virksomhedskonsulenter møder jo borgere med

sammensatte problemer, og derfor har alle brug for at kunne samarbejde på tværs, at have diagnosticeringsevner og så videre. Før en medarbejder kan se sammenhænge, skal grundkvalifikationerne være til stede.

Oplever de ansatte i jobcentre selv, at de mangler visse kvalifikationer?

Ja, de efterspørger blandt andet mere viden om lovgivning og psykiske sygdomme, men sjovt nok er det de ansatte, der i forvejen har de fleste kompetencer, der oftest giver udtryk for, at de mangler endnu mere viden.

Hvad skal kommunerne gøre her og nu?

I ti år har det ikke været gjort nok ud af efteruddannelse af medarbejderne i jobcentre, og jeg tvivler på, at kommunerne kan klare det alene. Jeg taler ikke om selve organiseringen af indsatsen, for den kan udmærket ligge i kommunerne, men staten må hjælpe med at få skabt et fælles system for en ordentlig efteruddannelse. Det er meget presserende.

post@larsfriis.dk

Henning Jørgensen,
professor, Center for
Arbejdsmarkedsforskning,
Aalborg Universitet

FOTO: AALBORG UNIVERSITET

Socialrådgiveren

(ISSN 0108-6103) udgives af
Dansk Socialrådgiverforening
Toldbodgade 19B
1253 København K
Telefon 70 10 10 99
Fax 33 91 30 69
www.socialrdg.dk

Ansvarshavende Bettina Post
bp@socialrdg.dk

Redaktør Mette Ellegaard
me@socialrdg.dk

Journalist Susan Paulsen
sp@socialrdg.dk

Journalist Birgitte Rørdam
br@socialrdg.dk

Kommunikationsmedarbejder
Birgit Barfoed
bb@socialrdg.dk

Grafisk Design
EN:60, www.en60.dk

Forside
Fotograf Kissen Møller Hansen

Tryk Datagraf Auning a/s

Annoncer
DG Media a/s
Studivestgade 5-7
1455 Kbh. K
Telefon 70 27 11 55
Fax 70 27 11 56
epost@dgmedia.dk

Årsabonnement
7000,- kr. (incl. moms)

Løssalg
37,- kr. pr. nummer,
plus forsendelse
Socialrådgiveren udkommer
19 gange om året

Artikler og læserindlæg er
ikke nødvendigvis udtryk
for organisationens holdning.
Kontrolleret oplag: 14.269
Trykt oplag: 14.700

Indhold

AKTUELT CITAT

"Solidariteten i vores samfund er betinget af, at vi kender hinanden og kerer os om hinanden. Og når kun hver femte dansker kender en kontanthjælpsmodtager, er det måske svært at være solidarisk, sådan som debatten kører lige nu."

Formand for Rådet for Socialt Udsatte
Jann Sjursen 31. januar i Ugbrevet A4.

RUSMIDLER Emma og Pernille (th) begyndte at ryge hash allerede i 6. klasse, men en hurtig indsats fra blandt andet Ungdomscentret stoppede deres deroute. **19**

UNGE Ungdomscentret i Aalborg blev til dengang, hvor det ikke var unormalt at tage misbrugerne med hjem til jul. Socialrådgiver Finn Christensen har været med i alle 40 år – og investerer stadig noget af sig selv. **16**

PRAKTIK Studerende Emil Bach Hansen rejser til Sydafrika for at arbejde med gadebørn – som han håber vil give ham en international forståelse af sociale problemer. **4**

FLYGTIGHED Som medarbejder skal du løbende og aktivt forny dit "medlemskab" af din arbejdsplads, skriver CBS-professor Niels Åkerstrøm Andersen i en ny bog om flygtighedens logik. **12**

DETTE NUMMER

- 2 Fem hurtige
- 4 Studerende på vej til Sydafrika
- 5 Klumme: "Er det ikke enormt hårdt?"
- 6 Kort nyt
- 8 Absurde valg på jobcentret
- 10 Debat
- 12 Niels Åkerstrøm: Flygtige forhold på arbejdspladsen

- 14 Kommentar: Ingen taler hen over hovedet på borgerne
- 16 Finn Christiansen: "Jeg viser, jeg er et menneske"
- 19 Emma og Pernille: Kom ud af hashtågerne
- 22 DS:NU
- 24 DS:Region
- 31 DS:Kontakt
- 32 Leder

Studerende på vej til Sydafrika

Emil Bach Hansen er på vej til Sydafrika for at arbejde med udsatte unge i sin praktik – en gammel drøm om at arbejde med mennesker og få en international forståelse af sociale problemer.

TEKST BIRGITTE RØRDAM FOTO HOMER GOETZ

Emil Bach Hansen

Den 31. januar rejste den 24 årige socialrådgiverstuderende og tidligere lokalformand for Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende (SDS) Emil Bach Hansen til Cape Town i Sydafrika for at være i en fire måneders praktik i et projekt for udsatte unge. Socialrådgiveren talte med ham lige før afrejsen.

– Jeg glæder mig helt vildt. Det har taget mig lang tid at finde frem til et praktiksted, som jeg tror kan give mig det rette udbytte. Nu bliver det spændende at se, om det at arbejde som socialrådgiver i udlandet er så meget mig, som jeg tror.

“

For mig er det her en enestående chance for at afprøve min lyst til at lave internationalt arbejde. Og så er det også blevet meget mere almindeligt at opholde sig i udlandet en periode.

Det var til en fest på Socialrådgiveruddannelsen i Aarhus i 2009, at det gik op for Emil Bach Hansen, at han selvfølgelig skulle være socialrådgiver.

– Min kusine havde inviteret mig med til en fest på socialrådgiveruddannelsen, hvor jeg skulle hjælpe med at samle penge ind til et børnehjem i Tanzania. Her mødte jeg en masse studerende, og det blev klart for mig, at uddannelsen indeholdt lige den kombination af arbejde med praksis og teori, som jeg gik efter. Og samtidig gav den mig mulighed for at realisere en gammel drøm om at bo og arbejde i udlandet via praktikken.

Fagligt stærkt praktiksted

Et år efter var Emil Bach Hansen startet på den internationale linje på Socialrådgiveruddannelsen i Aarhus.

– Jeg har altid gerne ville arbejde med mennesker, og det sociale arbejde, jeg interesserer mig for, er globalt – for eksempel kunne jeg godt tænke mig at arbejde med grupper af indvandrere enten i Danmark eller i udlandet. Verden har åbnet sig, og jeg synes, at det er vigtigt at forstå sociale- og samfundsmæssige problemer i en international sammenhæng, blandt andet ved at kunne sætte dem ind i

en kulturel ramme. Derfor var jeg heller ikke i tvivl om, at jeg ville søge på den internationale linje på studiet.

Emil Bach Hansen var også fra første dag klar over, at han ville søge i praktik i udlandet. Det blev til mange timers research, men i dag er han glad for, at han brugte tid på at undersøge forholdene grundigt.

– Man får en masse erfaringer og helt særlige oplevelser i udlandet, men til gengæld mister man en masse viden om arbejdet i danske kommuner og med dansk lovgivning. Derfor har det hele tiden været vigtigt for mig at komme til et fagligt stærkt sted – at de arbejder med lovgivning og er teoretisk funderet i deres metoder, så jeg lærer noget, jeg kan tage med hjem, siger Emil Bach Hansen.

Tidligere gadebørn

Med hjælp fra studievejlederen fandt Emil Bach Hansen det private projekt Mamelani i Sydafrika.

– Jeg skal arbejde med tidligere gadebørn, der har været anbragt i familiepleje eller på børnehjem og nu skal sluses ud i samfundet. En del af dem kommer fra de tunge ghettomiljøer i Cape Town. De har på forhånd ikke mange kompetencer og muligheder bortset fra dem, vi kan hjælpe dem med, og det at arbejde med dem vil give mig indsigt i mange forskellige problemstillinger.

Emil Bach Hansen har heller ingen problemer med at være væk hjemmefra det næste halve år.

– Jeg har for længe siden besluttet, at det faglige skal være i højsædet det næste halve år – ikke hensynet til min økonomi eller min familie og venner. Det er nu, at jeg kan gøre det. For mig er det her en enestående chance for at afprøve min lyst til at lave internationalt arbejde. Og så er det også blevet meget mere almindeligt at opholde sig i udlandet en periode. Næsten så almindeligt, at det kunne ende med at blive et problem, hvis man ikke har prøvet det, siger han. ☺

br@socialrdg.dk

I PRAKTIK I UDLANDET

- Den studerende betaler selv for sin rejse, forsikringer, mad og ophold undervejs.
- Praktikkerne er ulønnede.
- Man kan få sin SU med.
- Den studerende har løbende kontakt med skolens studievejleder undervejs.

tanker fra praksis }

KLUMMEN SKRIVES PÅ SKIFT AF SOCIALRÅDGIVERNE:
Lone Munkeskov, Louise Dülch Kristiansen og Karina Rohr Sørensen

Er det ikke enormt hårdt?

AF KARINA ROHR SØRENSEN

"Er det ikke enormt hårdt?"

Det spørgsmål tror jeg de fleste af os, der arbejder med mennesker i misbrug, møder – og møder mere end en gang. Der er en udbredt forestilling i normalbefolkningen om, at misbrugere snyder, bedrager, larmer og lugter – og at det må være enormt op ad bakke at nå nogen som helst fornuftige steder hen med mennesker, der har et overforbrug af rusmidler.

Kæmper for værdig behandling

I denne tid følger jeg rusmiddel-modulerne på Den sociale Diplomuddannelse. Ud over et massivt input af nye vinkler og brugbar viden er det en sammenhæng, der sikrer noget af det allervigtigste: Mulighed for at møde andre i feltet – andre, der til daglig puljer deres energi i behandlingen af nogle af vores mest udsatte borgere. Her er personale fra private og offentlige arbejdspladser – socialrådgivere, pædagoger, sygeplejersker og andre, der gerne vil gøre deres for at sikre den gode behandling.

Og når snakken går – i gruppearbejdet, i kantine og i pauserne – så bliver det klart, at vi har valgt et felt, der godt kan være ret hårdt. Det er hårdt, når der igen og igen omstruktureres, hårdt når der kommer nye krav om at bruge

mere tid foran skærmen og mindre sammen med mennesker, hårdt når hverdagen bliver fyldt af systemkrav, hårdt når man føler sig presset til at presse brugerne til at indrette sig efter systemet, i stedet for at systemet giver plads til de mennesker, det er sat til at hjælpe.

Når man står på sidelinjen, mens brugerne kæmper mod fattigdom og udstødelse og for retten til at blive behandlet som mennesker – så er det hårdt.

Det giver mening

At de fleste alligevel går glade på arbejde i misbrugs-systemet, skyldes alt det, der giver mening: Når man får lov at følges med et menneske, der får fat om sit liv og begynder at bygge det op. Når motivationen går fra at være små øer i et hav af kaos til at være noget, der begynder at vokse og fylde. Når kollegaer og samarbejdspartnere skaber løsninger på trods og på tværs – og gør det umulige muligt. Når man får så meget fat i relationen, at bruger og personale får øje på hinanden som mennesker – ja, så er vi uden tvivl havnet det bedste sted i feltet. Så når jeg lytter til mine "medstuderende" fra et bredt udsnit af feltet, lyder der et rungende "ja, det kan være hårdt" – men det er samtidigt udviklende, livsbekræftende og meningsfyldt.

Men det er det hele værd. ☺

Karina Rohr Sørensen er socialrådgiver.
Til daglig arbejder hun hos Crimestop.dk
og Motivations-huset med misbrugsbehandling.

At de fleste alligevel går glade på arbejde i misbrugssystemet, skyldes alt det, der giver mening: Når man får lov at følges med et menneske, der får fat om sit liv og begynder at bygge det op.

Misbrugsager skaber travlhed i DS

De danske medier har haft bud efter Dansk Socialrådgiverforening i forbindelse med den seneste tids misbrugsager.

Uddrag af medieomtale fra uge tre og fire, hvor Bettina Post har udtalt sig i forbindelse med misbrugssagerne:

Ritzau: Isolation gør misbrug muligt

Ritzau: Misbrugsvideo lyder godt
Politiken: Børnemisbrug kan drukne i sagsbunkerne

JP: Regeringen vil kulegrave svigt i seksager

Radio24syv live: De grove sager om sexmisbrug skal stoppes

P1: Husk at lære af sager om overgreb, hvor kommuner griber ind i tide

Newspaq: Socialrådgiverne: Husk de gode seksager

Berlingske: Grufuldt misbrug

TV2 og News: Socialminister vil kulegrave børnemisbrugssager

Tv-avisen: Børnene skal optage overgreb

JP debatindlæg af Bettina Post:

Misbrugssager kræver seriøs, faglig oprustning

I forbindelse med sagen fra Rebild Kommune, hvor en far er anklaget for at have misbrugt ni børn, har også formand for Region Nord Mads Bilstrup udtalt sig:

BT: Ansatte flygter fra incestramt kommune

JP: Erfarne socialrådgivere håndterede incestsager

FOTO: SCANPIX

BØRN OG UNGE

Taberdrenge findes ikke

Børn af økonomisk velstillede forældre klarer sig bedre i skolen end børn af økonomisk dårligere stillede forældre – uanset køn. Det viser ny forskning, der punkterer myten om, at drenge klarer sig dårligere i uddannelsessystemet end piger alene på grund af deres køn.

– Forældrenes indkomst er den altoverskyggende faktor, når vi ser på børns resultater i skolen. Det handler mere om klasse end om køn, når børn får problemer i skolen, siger Martin D. Munk, der er professor i sociologi ved Aalborg Universitet og leder af Center for Mobilitetsforskning til Information.

At forældrenes indkomst har så afgørende betydning for børns resultater, sår tvivl om begrebet "taberdrenge". Begrebet har ellers skabt talrige overskrifter og vakt alvorlig bekymring i samfundsdebatten det seneste år, men flere forskere påpeger, at taberdrenge er en konstruktion og ikke et reelt problem funderet i virkeligheden.

NYE BØGER

ARBEJDSMILJØ

Stress er et symptom

Når ledelsesindealer fra det private erhvervsliv overføres til den offentlige sektor, skaber det stress og mismod – selvom målet er at forbedre både økonomien og trivslen blandt medarbejderne, bliver resultatet flere sygedage og flere ansøgninger om førtidspension med henvisning til stress og udbændthed.

"Motivation og mismod" præsenterer en analyse af en række offentlige arbejdspladser og fortæller, hvad medarbejderne brænder for og hvad der presser dem. Den belyser også de overlevelsesstrategier, som ansatte på hospitaler og kommunale forvaltninger, folkeskoler og universiteter udvikler i mødet med stadig nye bølger af styringsformer. Bogen afdækker den diskurs om arbejdsliv, produktivitet og sundhed, der former vores syn på stress. I den moderne ledelsestænkning kan stress kun forstås som individets manglende evne til at styre sine ressourcer. Bogen argumenterer for, at stress i stedet bør ses som et socialt symptom på en dårlig organisering af arbejdet.

"Motivation og mismod. Effektivisering og stress på offentlige arbejdspladser", af Kirsten Marie Boubjerg (red), Aarhus Universitetsforlag, 301 sider, 299,95 kroner.

HÅNDBOG

Hvem kan revalideres?

Allerede i 1960 fik Danmark en revalideringslov, der samlede bestemmelser om erhvervsmæssige foranstaltninger for erhvervshæmmede. Loven går ud på, at personer med begrænsninger i arbejdsevnen kan få tilbud om revalidering i form af erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp. Men den bliver brugt mindre og mindre.

Der har hersket en del usikkerhed med hensyn til fortolkningen af revalideringsbestemmelserne. Faktum har været, at den samme ansøger til revalidering i en kommune vil få afslag, i en anden kommune vil få tildelt og i en tredje kommune vil blive presset ind i et uddannelsesforløb men med revalideringsydelse og i en helt fjerde kommune vil få dækket uddannelsesudgifterne alene.

"Revalidering" giver en systematisk gennemgang af bestemmelserne på området, så den kan bruges som opslagsbog. Og den tager udgangspunkt i de forskellige faser i et sagsforløb for derigennem at give et bredt indblik i samspillet med den tilgrænsende lovgivning.

"Revalidering" af John Klausen, Nyt Juridisk Forlag, 224 sider, 300 kroner.

FAGET

Børn som medspillere

Ifølge Hanne Warming har det gang på gang vist sig, at netop den anerkendende inddragelse af børnenes egne oplevelser, synspunkter, bekymringer og visioner er helt afgørende for, at den pædagogiske og sociale indsats kan gøre en positiv forskel i børnenes liv. Men hvordan kan man i praksis inddrage børns perspektiver i deres arbejde?

Det giver Hanne Warming en række konkrete bud på i "Børneperspektiver". Med afsæt i nyere barndomsforskning og narrativ teori beskriver hun betingelser, muligheder og begrænsninger i børnesamtaler og i den daglige observation og deltagelse.

Hun gennemgår, hvordan man kan tilrettelægge og agere i mødet med barnet, så man både får indblik i og støtter op om barnets perspektiv. Gennem eksempler og øvelser viser hun de udfordringer, der knytter sig til at inddrage børns perspektiver i praksis – både i institutioner og i socialt arbejde med udsatte og anbragte børn og unge.

"Børneperspektiver – Børn som ligeværdige medspillere i socialt og pædagogisk arbejde" af Hanne Warming, Akademisk Forlag, 225 sider, 269 kroner.

LØNFORHOLD

DS har vundet tre ligestillingssager

Dansk Socialrådgiverforening har netop vundet tre ligestillingssager, rejst over for HR-administrationen i Socialforvaltningen i Københavns Kommune. Sagerne handlede om tre socialrådgivere i Voksenenhed Bispebjerg-Brønshøj-Vanløse og i Center for Familiepleje, der var blevet snydt for deres engangsvederlag helt eller delvist på grund af barsel.

Deres kolleger på de to arbejdspladser havde fået det samme engangsvederlag ved de lokale lønforhandlinger for 2011, for at have ydet en særlig indsats gennem året. Men to af dem fik nedsat engangsvederlaget svarende til den periode, de havde været væk på barsel, og en blev helt udelukket fra vederlaget, fordi hun havde været på barsel i hele 2011.

Anders Kristensen, fællestillidsrepræsentant i Socialforvaltningen i København Kommune, glæder sig over afgørelsen.

– Vi klagede med henvisning til ligebehandlingsloven § 1, stk. 1 og har altså fået medhold. Alle tre får nu det samme engangsvederlag som de øvrige kollegaer. Det er vi selvfølgelig meget glade for. Det er en meget principiel afgørelse, og jeg håber, at det er med til at stille skarpt på ligestillingen i de fremtidige lønforhandlinger, siger han og fortsætter:

– Jeg har bedt tillidsrepræsentanterne i KKS-klubben om at se deres lønforhandlinger for 2011 efter, for måske gemmer der sig flere af den slags sager på de lokale arbejdspladser. Sagerne kan godt genoptages, selvom de lokale lønforhandlinger er afsluttet, idet der er tale om lovbrud.

FOTO: SCANPIX

SYGEDAGPENGE

Reform river tæppet væk under seniorer

Arbejdsløse over 50 år bliver ekstra hårdt ramt af, at man fremover højst kan gå på dagpenge i to år, skriver Ugebrevet A4. Ledige seniorer har svært ved at få job igen, og stort set ingen kan få kontanthjælp. Mange ældre ledige bliver sat skakmat, vurderer professor.

Det fremgår af en prognose fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke (AK-Samvirke). Brancheorganisationen har set på konsekvenserne af, at dagpengereformen fra næste år halverer den tid, man kan gå på dagpenge, fra fire til to år. Ifølge prognosen risikerer forholdsvis flere ledige over 50 år at blive ramt af reformen. De er nemlig overrepræsenteret i gruppen af ledige, der har gået på dagpenge i to år eller mere.

FOTO: SCANPIX

PRAKSISUNDERSØGELSER

Forbedrer sagsbehandlingen i kommunerne

94 procent af kommunerne er tilfredse med Ankestyrelsens praksisundersøgelser som et redskab til at forbedre deres sagsbehandling. Det viser en evaluering, som Ankestyrelsen har lavet i 2011 af egne undersøgelser.

Evalueringen er baseret på en spørgekemaundersøgelse med deltagelse af 92 kommuner og interview med medarbejdere, fagkonsulenter og chefer i fem kommuner.

Hovedparten af kommunerne oplever forbedret sagsbehandling, og et stort antal kommuner oplyser, at praksisundersøgelserne er med til at forbedre sagsbehandlingen i forhold til flere korrekte og ensartede afgørelser.

KRIMINALITET

Aktivering nedsætter kriminaliteten

Arbejdsløse, der deltager i aktivering, begår mindre kriminalitet end andre arbejdsløse. Og sætter man ekstra fart på aktiveringsforløbet, ved at lade den ledige komme hurtigt til samtale hos en sagsbehandler, så bringer man den kriminelle adfærd yderligere ned. Det viser en ny analyse fra Rockwool Fondens Forskningsenhed

– Når man går i aktivering, bliver man sendt på kurser, går til møder med sin sagsbehandler, og der er nogen, der holder øje med en. Og det ændre betingelserne for deres ledighed på en måde, så de begår færre kriminelle handlinger, siger projektchef Signe Hald Andersen fra Rockwool Fondens Forskningsenhed.

DAGPENGE

Stop for dagpenge gør ledige syge

Syv ud af ti dagpengemodtagere er alvorligt stressede af de nye regler, som forkorter dagpengeperioden til to år, viser en undersøgelse blandt 400 ledige, herunder 272 personer på dagpenge, der er foretaget af Analyse Danmark for Ugebrevet A4 i januar i år. Her peger flere på de nye dagpengeregler som forklaring på, hvorfor de føler sig stressede:

– At jeg ikke har noget arbejde og ender med at ryge på kontanthjælp, når min dagpengeperiode udløber, svarer én eksempelvis.

Mest stressede er ifølge A4-undersøgelsen de ledige, som har været uden job i mere end to år. Stort set alle – 89 procent – angiver således, at de er påvirkede af de forkortede regler for dagpenge, som for denne gruppe er særdeles nærværende.

Til sammenligning er det kun 45 procent af de ledige, som har været uden job i mindre end en måned, som er påvirket af de nye regler.

Fornuftige beslutninger bliver absurde valg

Travlhed og modsatrettede krav spænder ben for sagsbehandlernes arbejde og skaber frustrationer hos medarbejderne, som gerne vil gøre et ordentligt stykke arbejde, lyder en af konklusionerne i en ph.d. afhandling fra et jobcenter.

TEKST BIRGITTE RØRDAM FOTO HANS CHRISTIAN JACOBSEN

– Sagsbehandlerne får altid skylden, når noget går galt, både fra politisk side og i medierne. Der bliver sat spørgsmålstegn ved deres vilje til at følge lovgivningen. De får skyld for ikke at stille krav nok til borgerne og for at være for bløde. Det er baggrunden for at, at jeg fik lyst til at undersøge deres arbejdsbetingelser.

Nina Holm Vohnsen er antropolog og har lavet ph.d. afhandlingen "Absurditet og den forstandige beslutning," hvor hun har fulgt et forsøg på sygedagpengeområdet. Forsøget skulle vise, om man ved at aktivere sygemeldte kunne forkorte deres sygemelding. I syv måneder var Nina Holm Vohnsen en del af sagsbehandlernes hverdag og deltog både i møder med borgerne, teammøder og kaffepauser.

– Forsøget var ikke i sig selv vigtigt for mig, men ved at følge det fik jeg et indblik i, hvilke vilkår sagsbehandlerne havde for at gennemføre forsøget. Og det gav mig en mulighed for at undersøge, i hvilket omfang de krav, der bliver stillet i jobcentrene, er i konflikt med andre krav og regler, der bliver stillet, og om det betyder, at sagsbehandlerne må tilsidesætte nogle af dem, siger hun.

Oplever modstridende krav

Det blev hurtigt klart for Nina Holm Vohnsen, at sagsbehandlernes arbejde indeholder en lang række modstridende krav, som spænder ben for deres arbejde. Forvaltningens krav om effektiv sagsbehandling blander sig med lovens ord og bliver til ligestillede "regler", som alle sammen skal overholdes.

– Den mest typiske konflikt er modsætningen mellem det, at en sag belyses bedst muligt, og så kravet om at nå alle sager. Der kan også være modsætningen mellem at have lavet kontrakt med anden aktør, hvor man forpligter sig til for eksempel at henvise 200 borgere hvert år og så hensynet til, at tilbuddene gives efter individuelle behov. I det forsøg, jeg fulgte, var der et krav om, at alle sygemeldte skulle i ti timers aktivering, og det stred ofte mod hensynet til den enkelte borgers helbred.

Også den reviderede sygedagpengelovgivning, som trådte i kraft i 2009, viser ifølge Nina Holm Vohnsen, hvordan kravene til socialrådgiverne trækker i hver sin retning. Her sagde loven, at sagsbehandlerne i alle sager skulle tage stilling til, om den sygemeldte kunne aktiveres, og det øgede tidsforbruget på de indledende samtaler.

– I den kommune, hvor jeg befandt mig, betød den ekstra arbejdsbyrde, at de suspendede al opfølgning i sagerne i en periode for at kunne følge med. Alligevel voksede bunkerne af ujournaliserede sager. Flere sagsbehandlerne begyndte derfor at henvise borgerne direkte til aktivering hos anden aktør i håbet om, at de dér havde tid til at tage sig ordentligt af dem. Så loven, der havde til formål at sikre et større fokus på den enkeltes behov, kom i stedet til at betyde, at borgerne blev udsat for en endnu større forskelsbehandling.

Hiver stikket ud

Trods de mange eksempler på uhensigtsmæssige arbejds-gange er det Nina Holm Vohnsens opfattelse, at der bliver lavet meget godt arbejde i kommunerne.

– Det, jeg gerne vil vise, er, at der er mange dygtige sagsbehandlere i jobcentrene, som virkelig bestræber sig på at gøre deres bedste. Når det alligevel ikke altid går som planlagt, er det snarere fordi, at målet ikke er entydigt og er blevet til i en organisatorisk sammenhæng, hvor der er en milliard andre ting, der skal tages højde for. På den måde kommer et sagsforløb til at bestå af en lang række enkelte beslutninger, som hver for sig er fornuftige, men som samlet set kan virke helt absurd, siger hun og fortsætter:

– Men også økonomien er med til at presse arbejdet. Jeg oplevede en sagsbehandler, der spurgte en konsulent i huset, hvad hun skulle gøre, hvis en henvisning til anden aktør ikke bidrog til en hurtigere tilbagevenden til arbejdsmarkedet for en borger. Her var svaret, at hun skulle huske på, at der fulgte refusion med alle de sygemeldte, der blev henvist.

Den økonomiske krise og de mange sparekrav i forvaltningerne har i det hele taget været med til at gøre sagsbehandlernes dilemmaer mere akutte og mere udtalte, vurderer Nina Holm Vohnsen. Selv oplevede hun, hvordan travlheden strammede til efter den reviderede sygedagpengelov blev vedtaget.

– Der var også travlhed før sygedagpengereformen, og mange i afdelingen gav udtryk for, at de var i tidsnød. Det er sådanne ting, ledelse og politikere bruger til at negligere de ansattes kritik. Altså: "I brokker jer jo uanset hvad". Men der er forskel på at have så travlt, at man ikke når at gøre alt det, man gerne vil, og at have så travlt, som

“

Noget af det, der har gjort mest indtryk på mig, er, at sagsbehandlerne nærmest over en kam er frustrerede over ikke at kunne lave et ordentligt stykke arbejde.

Antropolog og ph.d. Nina Holm Vohnsen

jeg oplevede flere sagsbehandlere have, at de begynder at springe kaffepauser og frokost over og hiver stikket ud af telefonen for ikke at koge sammen oppe i hovedet.

Frustrerede over arbejdsvilkår

Selvom Nina Holm Vohnsen var forberedt på, at mange sagsbehandlere nok ville være frustrerede over deres arbejdsvilkår, var hun alligevel overasket over det, der mødte hende i jobcentret.

– Noget af det, der har gjort mest indtryk på mig, er, at sagsbehandlerne nærmest over en kam er frustrerede over ikke at kunne lave et ordentligt stykke arbejde. Og så omfanget af sygemeldinger blandt sagsbehandlere på sygedagpengeområdet. Jeg var til et møde i jobcentret i efteråret 2009, og her anslog ledelsen, at man ville komme op på et gennemsnitligt sygefravær på 20 procent. Det er et overvældende tal i forhold til andre både offentlige og private arbejdspladser.

Ifølge Nina Holm Vohnsen er der behov for, at man fra politisk side begynder at tage de indvendinger alvorligt, som kommer fra medarbejderne i de kommunale forvaltninger, både på beskæftigelsesområdet og det sociale område.

– Igen og igen hører vi de offentligt ansatte forsvare sig mod kritikken af deres indsats med, at der ikke er tid og penge nok til at indfri alle de krav, der stilles til dem. Og vi hører politikerne bruge dygtige argumenter om, at besparelser ikke behøver at gå ud over driften. Men politikerne må forstå, at ligegyldigt hvor kraftigt de sidder disse kritikpunkter overhørig, kan de ikke opløse den realitet, som de offentligt ansatte står i; nemlig at de ikke kan løse alle de opgaver, der ligger i kommunerne, så længe kravene modarbejder hinanden. ☹

br@socialrdg.dk

Læserbreve

Skriv kort: Læserbreve må kun fylde 2.000 enheder. For lange indlæg bliver returneret eller forkortet af redaktionen. Husk navn, afsenderadresse og evt. telefonnummer.

Send gerne foto med. Du kan maile på følgende adresse: redaktionen@socialrdg.dk. Eller sende med post til: Socialrådgiveren, Toldbodgade 19B, 1253 København K.

Deadline for læserbreve til nr. 4 er mandag d. 13. februar klokken 9.00.

Træt af at være skydeskive

Så skete det igen. Og igen og igen: Tønder, Videbæk, Herning, Mou, Brønderslev, Bornholm, Skørping, Hjørring. Børn, som på sin vis er i vores varetægt, vores faglighed og under vores myndighed er blevet seksuelt misbrugt, mishandlet og vanrøgtet af en forælder.

Siden Roumsagen i sin tid udspillede sine rædsler, har pressen i hvert eneste tilfælde med en incest- eller overgrebssag med det samme skudt på den kommunale sagsbehandling og de rådgivere, der offentligt bliver stillet til ansvar og sat i gabestok.

Jeg bliver så harm. På pressen, der vender og drejer og ukritisk skyder på de rådgivere, ledere og politikere, der sidder med ansvaret for en families trivsel.

Jeg bliver ked af det. Ked af, at der ude i befolkningen er så ufattelig megen uvidenhed om, hvor komplicerede disse sager er, og hvor

vanskeligt det kan være at dokumentere en sag tilstrækkeligt til en tvangsanbringelse.

Jeg bliver vred over, at vi ikke kan tage til genmæle i pressen, men igen skal være skydeskive for pressens og befolkningens beskyldninger om inkompetence og uansvarlighed. Der bliver givetvis begået fejl af forskellige årsager, men jeg nægter at tro på, at der sidder så meget som én eneste børnesocialrådgiver ude i kommunerne, der ikke bestræber sig til det yderste for at få sagerne udredt – med stor faglighed, entusiasme og stolthed som børnesocialrådgivere, og også en så skærpet opmærksomhed, at hver en sten bliver vendt.

Jeg savner at se en kompetent børnesocialrådgiver på nationalt TV redegøre for kompleksiteten i disse sager. Vi er en del, der har en solid viden om de massive beskyttelsesmekanismer, de overgrebne børn tager

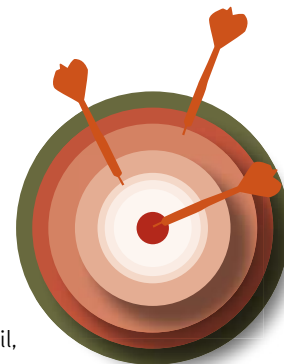
i anvendelse i forsvøget på at overleve og leve, og jeg trænger til, at vi oplyser.

Mest af alt er jeg ked af, at DS ikke går ud med en klar socialpolitik holdning til, at vi som børnesocialrådgivere er kompetente til at varetage den funktion, vi sidder i, og at løsningen på håndtering og sagsbehandling af disse sager er viden, viden og atter viden.

Det er ganske enkelt ikke i orden, at vi som faggruppe og individ udsættes for denne hetz! Hjælp nu med at passe på os, så vi kan holde fast i os selv og vores faglighed. Uden den ville "vores børn" for alvor være ilde stedd.

(forkortet af red.)

Birthe Axelsen, børnesocialrådgiver, Ry

SVAR FRA BETTINA POST:

Kære Birthe Axelsen

Tak for dit brev. Jeg kan starte med at erklære mig aldeles enig i din frustration over måden, hvorpå historierne fra det virkelige liv i svært dysfunktionelle historier omsættes i den medieskabte debat. Historier rummer (desværre) alle elementer af en "god historie" i pressemæssig forstand, og der sættes billede og lyd til nogle liv, som de færreste danskere kan identificere sig med, og som vi derfor kan betragte med både nysgerrighed og vantrø, når de ruller hen over TV-skærm og avissider. Det, som sjældent kommer frem, er, at der i disse sager sjældent findes én klar løsning. Der er i alle denne type sager tale om faglige skøn på baggrund af aktuel, konkret viden og vurderinger, og om professionelt mod til at træffe en beslutning, man ikke kan være 100 pct. sikker på, er den rigtige. Tvivlen er desværre en meget vedholdende følgesvend. Alligevel er de beslutninger, der træffes i sagerne, til fri debat for alverdens bagkloge eksperter og lægmænd, som har dejligt lov til at være meget kloge på

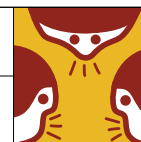
vegne af de fagfolk – ikke mindst socialrådgiverne – som har uddannelsen og opgaven med at løse disse sager. Det er ofte temmelig ulideligt at være vidne til.

Din efterspørgsel efter, at DS markerer sig og står op for socialrådgiverne og vores faglighed, bestræber jeg mig allerede på at opfylde. Det sker løbende med både debatindlæg og lejlighedsvis optræden i diverse medier. Som eksempel kan jeg fortælle dig, at da jeg modtog dit brev fra kommunikationsafdelingen 20. januar om eftermiddagen, havde jeg haft "en dejlig dag i pressens tjeneste", hvor jeg startede i News og TV2 kl. 06.30 for at uddybe et citat fra forsiden af Jyllands-Posten og kommentere Karen Hækkerups udmelding om, at misbrugssagerne nu skal kulegraves, for at se om der er noget, vi kan lære. Det initiativ bakker jeg op om, men foreslår også, at hun kulegraver nogle af de mange sager, der går godt. Måske er der også fælles træk ved dem? Næste stop var radio 24-syv og P1 morgen.

Dagen lang forklarede jeg for aviser og nyhedsbureauer om vores arbejde og de dilemmaer, vi hele tiden støder ind i. Ikke mindst fandt jeg (igen) anledning til at gøre opmærksom på, at vi mange steder er alt for pressede på både tid og økonomi til at kunne handle på det niveau, som folkestemningen forventer. Jeg sluttede den dags pressearbejde af i TV Avisen 18.30 med en kommentar til Børnerådets anbefaling om at opfordre børn til at optage overgrebene med mobiltelefon.

Sådan nogle dage har jeg faktisk en del af. Både på nationalt tv og radio og i de landsdækkende aviser, hvor jeg ikke kan komme i tanker om en eneste, som jeg ikke har talt med i forbindelse med de aktuelle sager. At du alligevel efterlyser DS' ageren siger mig, at prioriteringen af synligheden og bidragene i debatten aldrig kan blive høj nok og, at det kræver endog rigtig meget at nå ud til alle. Men tro mig, jeg arbejder på det!

De bedste hilsner Bettina Post, formand

Beskyttet titel

Jeg har netop læst i Socialrådgiveren 2-2012 om andre faggrupper, som bruger titlen socialrådgiver, og jeg er ikke i tvivl: Titlen socialrådgiver må gøres til en beskyttet titel, så dette ikke kan forekomme. Jeg må indrømme, at jeg er overrasket over at dette ikke allerede

er tilfældet. Jeg forventer, at DS vil foretage sig det nødvendige i den sammenhæng. Man kan jo heller ikke kalde sig læge, hvis man ikke er uddannet læge.

Dyveke Rohde, socialrådgiver, uddannet i Esbjerg i 1986

SVAR FRA BETTINA POST:

Kære Dyveke Rohde

Jeg kan godt forstå, at du er overrasket over, at socialrådgivertitlen ikke er beskyttet, for heldigvis er det sjældent vi ser, at den bruges af ansatte, som ikke er uddannede socialrådgivere. Men det er dog forekommet, og derfor har DS rejst sagen over for Undervisningsministeriet (nu Uddannelsesministeriet).

Socialrådgiveruddannelsen har hjemmel i lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsuddannelser fra 2008 og giver den uddannede ret til at anvende titlen "professionsbachelor som socialrådgiver." Den titel kan kun benyttes af socialrådgivere med en professionsbacheloruddannelse som socialrådgiver, og er derfor beskyttet. Derimod er titlen "socialrådgiver" ikke beskyttet.

Ifølge ministeriet giver bekendtgørelsen for socialrådgiveruddannelsen den uddannede ret til at anvende titlen som socialrådgiver, men det er ikke en eksklusiv ret. En stillingsbetegnelse som socialrådgiver giver også

ret til at anvende titlen. Og det er desværre det, Københavns Kommune benytter sig af i "Projekt socialrådgivere i daginstitutioner", hvor flere af de ansatte ikke er uddannede socialrådgivere, som det fremgår i Socialrådgiveren 2-2012.

På sundhedsområdet får man med uddannelsen retten til at kalde sig "professionsbachelor som" sygeplejerske, jordemoder mv., og retten til at kalde sig sygeplejerske, jordemoder m.v. følger eksklusivt af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed.

Loven gælder alene for sundhedspersoner og dens formål er at styrke patientsikkerheden. Retten til at praktisere som bl.a. læge, som du sammenligner med, er således efter autorisationslovgivningen knyttet til lovens bestemmelser om tilsyn, sanktioner, mv. som vi jo ikke kender på socialrådgiverområdet.

Socialrådgiveruddannelsen er ikke en sund-

hedsuddannelse og omfattes ikke af autorisationslovens formål. Det samme gælder læreruddannelsen, pædagoguddannelsen og de fleste andre uddannelser, som alle må leve med ubeskyttede uddannelsesstitler.

Det er dermed meget usandsynligt, at socialrådgivere kan opnå autorisation.

Da problemet trods alt har et lille omfang, kan vi glæde os over ikke at være underlagt tilsyns- og kontrolreglerne på sundhedsområdet for at sikre beskyttelsen af "socialrådgiver"-titlen.

Men vi må fortsat være opmærksomme på projekt- og stillingsbetegnelser i kommunerne og gøre indsigelse, hvis socialrådgivertitlen misbruges. Borgerne kan ikke være tjent med, at der signaleres en faglighed, der ikke er dækning for. Det kan vi som socialrådgivere ikke lægge navn til – og det burde kommunerne heller ikke kunne.

De bedste hilsner Bettina Post, formand

Kan reformen lykkes?

Det er med bange anelser, man læser om beskæftigelsesminister Mette Frederiksen (S) bebudede reformer af kontanthjælp, fleksjob og førtidspension – for at få flere på passive ydelser ud i arbejde, så de kan konkurrere med alle de arbejdsløse om de alt for få job.

Ministeren har tilsyneladende kun to værktøjer: Pisk eller gulerod. Pysken har været prøvet i årevis uden overbevisende resultater: De lave ydelser, som førte til fattigdom, brutale sanktioner og formålsløs aktivering. Og hvis ministeren vil bruge guleroden, vil hun straks få problemer med holdningen hos de hårdtarbejdende danskere.

Mette Frederiksen vil tilsyneladende bruge tvangsaktivering og tvangsuddannelse. Jeg tror dog, at man undervurderer den modstand,

tvang skaber – både hos dem, den rammer og hos dem, der skal anvende den. Og det kan undre, at revalidering og rehabilitering ikke har været nævnt som værktøjer i denne sammenhæng.

Hun kunne for eksempel lempe betydeligt på reglerne om indtægtsfradrag for kontanthjælpsmodtagere. I dag bliver hver en krone tjent på arbejde modregnet. Før 1970'ernes socialreform var der en udmærket regel om, at man kunne bortse fra indtil halvdelen af en enlig forsørgers eller ægtefælles arbejdsindtægt.

Men den største hindring for, at en reform kan lykkes, er, at vilkårene for socialt arbejde er drastisk forringet. Helhedssynet, som altid har været en grundsten i socialt arbejde, er afgang ved døden, dels på grund af detaljerede

reguleringer og fastsættelse af lovpligtige skønstemaer som ressourceprofiler, matchgrupper osv., og dels pga. strukturreformens opsplitning af kompetencen i adskilte enheder.

På Christiansborg er der en lang tradition for dårlig forberedelse af lovgivning – med hurtigtarbejdende embedsmandsgrupper og korte høringsfrister og ud fra ministrenes ideer om, hvad som virker – uden evidens for om det er tilfældet.

Hvis Mette Frederiksen reform skal lykkes, kræver det at man nedsætter et sagkyndigt udvalg, som får et åbent kommissorium og god tid. Men det har hun nok for travlt til.

(forkortet af red.)

Simon Thorbek, pensioneret lektor i socialret

Uroen i moderne organisationer skæmmes og fryder

Som medarbejder skal du til stadighed og meget aktivt forny dit "medlemskab" af din arbejdsplads, skriver CBS-professor Niels Åkerstrøm Andersen i en ny bog om flygtighedens logik, hvor han også advarer arbejdspladser mod blindt at kaste sig ud i den nye tendens med at lege på arbejde.

TEKST KIRSTEN HOLM-PETERSEN FOTO SCANPIX

Har du nogen gange fornemmelsen af, at din chef ikke bare vil have din arbejdskraft, men også ønsker at kende dine inderste tanker og følelser i forbindelse med arbejdet? Oplever du indimellem, at den arbejdsplads, du møder på om morgenen, har ændret sig overnight, og at kravene til dig også har forandret sig? Og bliver du nogen gange rundtosset over at spekulere på, hvilken efteruddannelsesstrategi du skal lægge frem for chefen for bedst muligt at bevare dit job?

Hvis du kan nikke genkendende til et eller flere af spørgsmålene, så velkommen til den virkelighed, professor ved Institut for Ledelse, Politik og Filosofi på CBS, Niels Åkerstrøm Andersen, beskriver i sin nye bog "Flygtige forhold – om ledelse af medarbejdere mellem pædagogik, kærlighed og leg".

Her går Niels Åkerstrøm Andersen i kødet på den moderne organisation, for eksempel en kommune, og dens konstante jagt på fornyelse og forandring. "Flygtigheden," som han iagttager den, giver sig udslag i, at indhold, rammer og normer konstant er til forhandling, konstant forsvinder og dukker op i nye former, konstant hvirvles op og granskes for at finde ud af, om der er mere attraktive arbejdsrutiner, organisationsstrukturer eller samtaleformer rundt om hjørnet.

– Det er flygtighedens logik. Der er en uro i moderne organisationer. For nogle medarbejdere er det en fryd, især hvis du som "livslang-læring"-typen elsker at tilegne dig nye kompetencer. Andre bliver temmelig skræmte over det. Det afhænger jo også af, hvilket ledelses- og fyringsklima, du er en del af, siger han.

Ansættelseskontrakt kun formel ramme

Niels Åkerstrøm Andersen er kendt for sine bøger, der gransker organisationers udvikling og relationer mellem organisationer, ledere og medarbejdere. Bøger som "Kærlighed og omstilling" og "Partnerskabelse og legende magt" er obligatorisk læsning for alle, der interesserer sig for moderne ledelse. Men "Flygtige forhold" er ifølge Niels Åkerstrøm Andersen ikke en traditionel ledelsesbog. Den er rettet mod alle, der har lyst til at læse om samfundsforhold og organisationsudvikling – ledere, medarbejdere, fagforeninger eller forskere. Og alle – kunne man tilføje – der ikke bliver skræmt af at blive udfordret af ord, begreber og figurer, som virker urovækkende svært tilgængelige ved en første gennemlæsning – men som vinder ved nærmere bekendtskab.

En af de ting, der ifølge Niels Åkerstrøm Andersen karakteriserer moderne organisationer – og som går hånd i hånd med det flygtige – er, at medarbejderne til stadighed skal forny deres "medlemskab" af organisationen. En socialrådgiver har en ansættelseskontrakt i en kommune og tror, at han eller hun så kan hvile trygt, men ak – kontrakten er kun en formel ramme.

– Som medarbejder er du hele tiden underlagt kravet fra organisationen og ledelsen om, at du skal vise, at du er engageret. Du kan ikke melde dig ind én gang for alle. Du skal selv foreslå, at du kommer på relevante kurser og vedligeholde dig selv som 'ikke-kompetent' – altså være parat til at viske tavlen ren og gå i en ny retning. Og når ledelsen direkte eller indirekte siger: "Gør som jeg siger – vær selvstændig", så skal du kunne agere i den dobbelthed, siger Niels Åkerstrøm Andersen.

Skal agere i det selvledede rum

I samme boldgade er kravet til medarbejderne, at de skal være autentiske. Et krav, der udspringer af, at indholdet i arbejdet også ændrer sig. For eksempel at socialrådgiveren i højere og højere grad skal foretage skøn, reflektere, indhente oplysninger og andre vurderinger – og dermed udøve selvledelse. Dermed bliver det afgørende for lederen, at medarbejderen ved, hvordan han eller hun skal forvalte det selvledede rum. At medarbejderen er ægte og autentisk og dermed kan skabe de relationer og partnerskaber med klienten, der er i overensstemmelse med organisationens mål.

– Lederen skal så at sige finde et sprog for at kunne teste medarbejderens autencitet og deres stadige selvindmeldelse, siger Niels Åkerstrøm Andersen.

Når han tager organisationsudviklingen under lup, sætter han sig til at læse skriftligt materiale: Personalepolitikker, manualer for MUS-samtaler, forskrifter, artikler om den gode medarbejder, koncepter for udvikling af arbejdspladser osv. Det blander han med en lang række teoretisk indsigter til de logikker, som er CBS-professorens måde at beskrive udviklingen på. En af de mest fundamentale er, at organisationer og ledelser kan betjene sig af tre praksisformer, nemlig pædagogikkens, kærlighedens og legens koder.

Uro er et mål for bogen

I pædagogikkens kode er medarbejderen et barn, der kan påføres nye kompetencer af lederen (forælderen). I kærlighedens kode skal medarbejderen via sit engagement bevise, at han eller hun elsker sin arbejdsplads for at bevare sit medlemskab/sin ansættelse. I legens kode, der er den seneste tendens i organisationer, skal medarbejderen være villig til og åben over for at spille med i ledelsens lege. Legens formål er at skabe grænseløse rum, hvor de ansatte slipper fantasien løs og dermed gør deres til, at organisationen kan udvikle sig på nye og hidtil totalt usete måder.

Niels Åkerstrøm Andersen er ikke interesseret i at finde forklaringen på, at legen er opstået som fænomen. Altså at grave sig tilbage til, hvem der første gang brugte det,

han kalder for ledelsesteknologien "leg" eller at analysere, hvorfor fænomenet opstod. For ham er forklaringer blot et forsøg på at berolige læserne med, at "sådan og sådan er det, og det kan ikke være anderledes". I stedet lægger CBS-professoren sine iagttagelser frem, så folk kan blive urolige og dermed tage stilling til og ansvar for udviklingen.

– Leg bruges i mange sammenhænge for at finde nye ressourcer hos medarbejderne, forøge omstillingsevnen og kaste nye perspektiver på arbejdet. Om leg også foregår på typiske socialrådgiverarbejdspladser har jeg ikke studeret. Men det kan godt være, det afhænger af, om arbejdspladsen er rådhuset eller en mere autonom enhed, siger professoren.

Påtaget sig ansvar som legens gud

Niels Åkerstrøm Andersen ser ikke sin bog som et forsøg på at fortælle, om udviklingen i organisationerne er positiv eller negativ. Men han vil godt løfte hånden en smule advarende over for, at lederne bare blindt begynder at indføre lege som ledelsesteknologi. Eller at socialrådgiveren for den sags skyld bruger legens ingredienser til at forsøge at åbne klientens øjne for nye udviklinger.

– Jeg har også arrangeret lege for mine egne medarbejdere, så jeg er ikke lodret imod at lege. Men jeg mener, at lederne ofte fejlagtigt tror, at når de arrangerer lege for medarbejderne, så finder de sted uden for magten. De ser ikke, hvordan leg og magt blandes sammen og heller ikke, at det er en ny og meget voldsom magt, der udspiller sig. I kærlighedens kode er der altid en lille distance og usikkerhed – men legelogikken virker kun, hvis man glemmer sig selv i legen. Og hvad så, hvis det, man leger, bliver afvist af lederen som ikke-interessant? Så bliver det pludselig meget heftigt, for så har du påtaget dig et meget stort ansvar som legens gud, siger Niels Åkerstrøm Andersen. ☺

redaktionen@socialrdg.dk

Niels Åkerstrøm Andersen "Flygtige forhold – om ledelse af medarbejdere mellem pædagogik, kærlighed og leg", Hans Reitzels Forlag 2012, 344 sider, 248 kr.

Ingen taler hen over hovedet på borgerne

Metoden "Du bestemmer" har med succes været afprøvet i Lolland Kommune med de mest udsatte borgere – for første gang i Danmark. Resultatet er opløftende – brugerne oplever afklaring, selvtillid og overskud til at ændre deres liv i en positiv retning, de selv bestemmer

TEKST BENNO FRØLUND FOTO PRIVAT

Benno Frølund
socialrådgiver og
koordinator

Mange års kampagner fra Sundhedsstyrelsen og andre organisationer om rygning, sund kost, mere motion, alkohol og lignende synes ikke at bide på gruppen af de allermest udsatte borgere: Hjemløse, alkohol- og stofmisbrugere. Derfor søgte Lolland Kommune i samarbejde med Frelsens Hærs Værestedet og herberget Havnen Sundhedsstyrelsen om midler til projektet "Grib Chancen." Her vil man blandt andet med "Du bestemmer"-metoden forsøge at finde en anden vej til større sundhed og livskvalitet for den enkelte.

"Du bestemmer"-metoden bygger på frivillighed og vurderingsfrihed og tager udgangspunkt i brugerens egen opfattelse af sundhed. Gennem et guidet samtaleforløb får den enkelte deltager bedst mulige forudsætninger for at vælge det gode og sunde liv og for at tage konsekvenserne af egne valg. Deltageren udarbejder en handleplan, træner evnen til problemløsning, danner netværk og styrker troen på egne evner til at gennemføre en bestemt adfærd og nå et bestemt mål.

Metoden blev udviklet af psykolog og adfærdsforsker Elisabeth Arborelius, Institut for Samfundsmedicin i Linköping, Sverige, som et led i en omlægning af skole-sundhedstjenesten og er primært udviklet til unge mennesker.

Metodens formål er at gøre deltageren klart, hvad han/hun får det godt af og beslutte sig for, hvad han/hun eventuelt vil gøre for at opnå det. I processen kan deltageren benytte sundhedsvejlederen som sparringspartner. Metoden består i sin oprindelige form af en vekselvirkning mellem tre gruppesamtaler og tre individuelle samtaler af hver en times varighed, fordelt over cirka to måneder. Metoden har aldrig før været benyttet til Projekt Grib Chances målgruppe, de allermest udsatte borgere – hjemløse, alkohol- og stofmisbrugere.

Da "Du bestemmer" metoden første gang blev introduceret for borgerne på Værestedet, blev den positivt

modtaget. Forstander Magnus Haraldsen fortæller, at man brugte cirka seks uger på at "reklamere" og introducere metoden for borgerne, og deltagerne på de første forløb var meget bevidst udvalgte – dem, man mente kunne indgå i en konstruktiv gruppesammenhæng. Det viste sig at være en god strategi, da de borgere som først gennemgik forløb, blev varme fortalere og ambassadører for metoden i forhold til de andre borgere.

Føler sig lyttet til

Borgerne oplever generelt metoden som meget positiv. En borger fortæller, at "det er første gang, jeg er blevet lyttet til". En anden borger at "det er rart, at jeg selv kan bestemme, hvor langt jeg vil gå".

Nogle borgere har dog så kraftigt et misbrug eller formår af andre årsager ikke at overholde aftaler om at møde til gruppeforløb. Strukturen i metoden er derfor tilrettet målgruppen, dvs. at personalet hele tiden har stort fokus på metoden, så de kan tage individuelle samtaler, når behovet og tiden er til det.

Kommunen og Værestedet har sammenlagt har haft 22 medarbejdere på uddannelse i "Du bestemmer". Og det at arbejde med metoden har givet et fælles sprog for medarbejderne i kommunen og på Værestedet og har været med til at styrke samarbejdet. Samtidig har det at arbejde metodisk giver den enkelte medarbejder større tryk og sikkerhed og et andet udgangspunkt for samarbejdet med borgeren, hvor man via spørgeteknikken og arbejdsarkene, som bruges, hele tiden er bevidst om at holde samtalen på borgerens præmisser. Herved sikrer man, at det er borgeren, som arbejder og ikke den enkelte medarbejder. Derfor kan man også forvente, at metoden på sigt kan være med til at forhindre udbrændthed.

Metoden er simpel, og selvom man skal øve sig i at spørge på en bestemt måde, er den også med til at forhindre, at medarbejderen kommer med løsninger eller bliver

“

Det har sat tanker og refleksioner i gang om min fremtid. Jeg tør meget mere nu! Min drøm er at blive misbrugsbehandler.

Maria, deltager i "Du bestemmer"-forløb

Maria voksede med "Du bestemmer"

Maria er 33 år, bor i Nakskov og er pædagogassistentstuderende. Maria var en af de første, der gennemgik et "Du bestemmer"-forløb og er nu ivrig deltager ved cafémøderne mv. Men sådan har det ikke altid været, fortæller hun:

– Som syvårig kom jeg i en plejefamilie, da min mor drak meget. De boede på en gård, og jeg skulle arbejde hårdt, blandt andet med at passe dyrene. Jeg havde det både godt og skidt her. Dog kan jeg huske, at jeg blev afstraffet fysisk over småting. Da jeg var cirka 12 år døde min mor af druk, og jeg begyndte selv at drikke som 13-årig.

– Da jeg som 19-årig flyttede sammen med en ældre dame i Nakskov, måtte jeg klare alt praktisk arbejde og samtidig passe hende. I dag har jeg slidigt og voldsomme smerter af alt det fysiske arbejde. Jeg var samtidig plaget af angst og følte,

at alle kiggede på mig, og jeg var meget sky. Jeg var ikke teenager som andre unge, men påtog mig tidligt en voksenrolle, og i dag kan jeg se, at jeg brugte alkoholen til at flygte fra virkeligheden.

– Da den ældre dame døde, havde jeg ikke noget sted at bo og var nu helt nede at dykke. Jeg flyttede derfor ind på Frelsens Hærs herberg. Jeg drak så voldsomt, at jeg blev indlagt og fik at vide, at hvis der kom en næste gang, ville jeg dø af druk. Ved hjælp af min alkoholkonsulent og sagsbehandler i kommunen fik jeg i slutningen af 2006 bevilget et tremåneders behandlingsforløb på Fyn, hvilket var det bedste, der var sket længe.

– På værestedet hørte jeg senere om muligheden for "Du bestemmer". Jeg synes, det lød godt. Vi var tre i gruppen. Jeg passede godt på mig selv og var meget bange for at åbne mig, når vi var flere sammen.

Det betød meget for mig, at jeg vidste, at det, der blev talt om, blev holdt inden for de fire vægge. Efterhånden fik vi tillid til hinanden og gav hinanden plads. Forløbet var positivt – gav mig selvtilid, og jeg turde åbne mig mere.

– Jeg fik lyst til at gentage forløbet, da der pludselig var så meget at tale om. Der var virkelig sket noget med mig. Det havde sat skub i min selvtilid, og jeg kunne give input til andre. I gruppen brugte vi tid på at tale om autoriteter og om at være det sorte får. Vi var sure på systemet over, at der blev talt hen over hovedet på os og ikke lyttet. De samtaler hjalp mig til at stille krav og blive min egen autoritet.

– "Du bestemmer"-forløbet har givet mig et skub til at blive klar over, hvad jeg vil. Det har sat tanker og refleksioner i gang om min fremtid. Jeg tør meget mere nu! Min drøm er at blive misbrugsbehandler.

medmisbruger af menneskelige ressourcer, som især misbrugerne er så dygtige til. En vekselvirkning mellem at tegne/skrive, samtale og tid til refleksion er med til flytte borgeren derhen, hvor vedkommende gerne vil.

Vil ikke efterlade et tomt hul

Projekt Grib Chansen sluttede 31. maj 2011. Det var fra starten vigtigt for projektgruppen ikke at efterlade et tomt hul, hvor ingen kunne få hjælp. Det at så mange medarbejdere er uddannet i metoden sikrer, at metoden lever videre og dermed også den gode tilgang til de udsatte.

Projektet har opnået mange positive resultater: En borger er påbegyndt uddannelse. Flere oplever generelt, at de er mere udadvendte og har fået øget selvværd. Andre siger, at de er blevet mindre konfliktsky og mere initia-

tivrige. En borger følte sig dum, men har haft en positiv oplevelse ved at kunne give udtryk for det og diskutere det med andre. En anden borger har nu færre opkald til 112, så generelt oplever vi, at der er sket meget med målgruppen, om end med små skridt.

Fra starten har det været vigtigt at se det hele menneske, ikke kun mennesket fra en sundhedsmæssig eller socialfaglig vinkel. Vores værdier om, at den enkelte er ekspert på eget liv, at alle har ret til at blive hørt og medinddraget samt at de bedste løsninger for den enkelte kommer fra den enkelte selv, gør at "Du bestemmer" er og har været metoden for os. ☺

Benno Frølund socialrådgiver og koordinator i Lolland Kommune.

redaktionen@socialrdg.dk

"Jeg viser, jeg er et menneske"

Ungdomscentret i Aalborg blev skabt i en tid, hvor det ikke var unormalt, at medarbejdere tog en misbruger med hjem i weekenden eller til jul. Socialrådgiver Finn Christensen har været med i alle 40 år, og for ham handler jobbet ikke kun om at være professionel, men også om at investere noget af sig selv.

TEKST LARS FRIIS FOTO KISSEN MØLLER HANSEN

Det beskedne kontor er tæt pakket, for ud over skrivebord skal der også være plads til en trepersoners lædersofa, to tilhørende stole og et lille sofabord. De bløde møbler er kernen i socialrådgiver Finn Christensens indsats i Ungdomscentrets rådgivning i Aalborg Kommune. Her møder han hvert år omkring 100 nye unge og deres familier.

Han var med til at starte sin nuværende arbejdsplads for så længe siden, at han sidst i februar skal rejse over til Christiansborg Slot for at trykke hånd med en anden 40-års jubilær, Dronning Margrethe. Ligesom hende har han, trods sine 67 år, ingen aktuelle planer om at stoppe på arbejdsmarkedet. Han er dog knap kommet i gang med en forklaring på, hvorfor han er så vild med sit job, før han afbryder sig selv midt i en sætning:

– Arbejdsgiverne skal jo helst ikke tro, at det er sjovt at arbejde, siger han og slår en latter op.

Men han er altså gennemgående glad for at møde på jobbet hver dag:

– Jeg får to nye skæbner ind om ugen, og nogle gange kan jeg da godt synes, at det ser lidt hårdt ud og tænke: "Hvordan fa'n skal jeg hjælpe den unge med at se lidt lysere på livet? Kan en snak overhovedet nytte?" Men mødet med dem er det brændstof, der gør, at jeg stadig synes, det er spændende. Det giver mig noget personligt at møde hver eneste ny ung og familie. De lærer mig om nogle nye sider af livet. Og i ni ud af ti tilfælde lykkes indsatsen. Det sker tit, at jeg kan sige: "Hold kæft, det var godt, at du kom her, så vi fik snakket om det."

Datteren med på arbejde

Finn Christensen lægger ikke skjul på, at han føler en vis distance til en al for professionel tilgang til rådgivningsopgaven, hvis "professionel" forstås på den måde, at man som

rådgiver sætter en ære i at holde sig egen personlighed helt ude af kontakten med dem, man rådgiver. Og Ungdomscentrets 40-årige historie viser da også mange eksempler på eksperimenter, hvor rådgiverne har taget chancer og investeret sig selv i en nærhed med dem, man skulle hjælpe.

Sidst i 70'erne valgte man for eksempel at opholde sig 14 dage i en nedlagt skovbrugslandsby i Sverige med stofmisbrugere fra Aalborg og kvinder fra Mødrehjælpen i Stockholm.

– Jeg havde min ældste datter med, og nogle af de øvrige medarbejdere, misbrugsfamilierne og de enlige mødre havde også børn med. Vi flyttede ind i de 20-30 hytter, som vi nu selv havde lyst til, og man kunne gøre, hvad man ville. Vi skulle bare se, hvad der skete. Vi gik ind i det med en tro på, at det skulle være en hjælp for de unge, at vi endnu mere end i det daglige var på helt lige niveau med de muligheder, der var i den landsby, og de biler, vi havde til rådighed. Vi fik en stor nærhed. På nogle områder klarede de unge sig bedre end vi andre. De var vant til at leve mere uorgani-

seret og uden rammer. Jeg tror, at de fandt ud af, at de kunne mere, end de gik og troede. Det var meget lærerigt, siger Finn Christensen, som ser klare kvaliteter i den tætte kontakt med de unge.

– Det er også derfor, at jeg altid har set nogle fordele ved familiepleje. Da jeg var i Aarhus for mere end 40 år siden, tror jeg, at vi var nogle af de første i hele landet, der begyndte at sende de unge misbrugere i familiepleje langt væk fra Aarhus. Det er jeg også tilhænger af i dag, for på de fleste institutioner er der for mange forskellige voksne, som de unge skal forholde sig til. Men der skal selvfølgelig være et tilbud til plejefamilien om supervision, og når det handler om de vanskeligste unge, skal de i pleje hos uddannede.

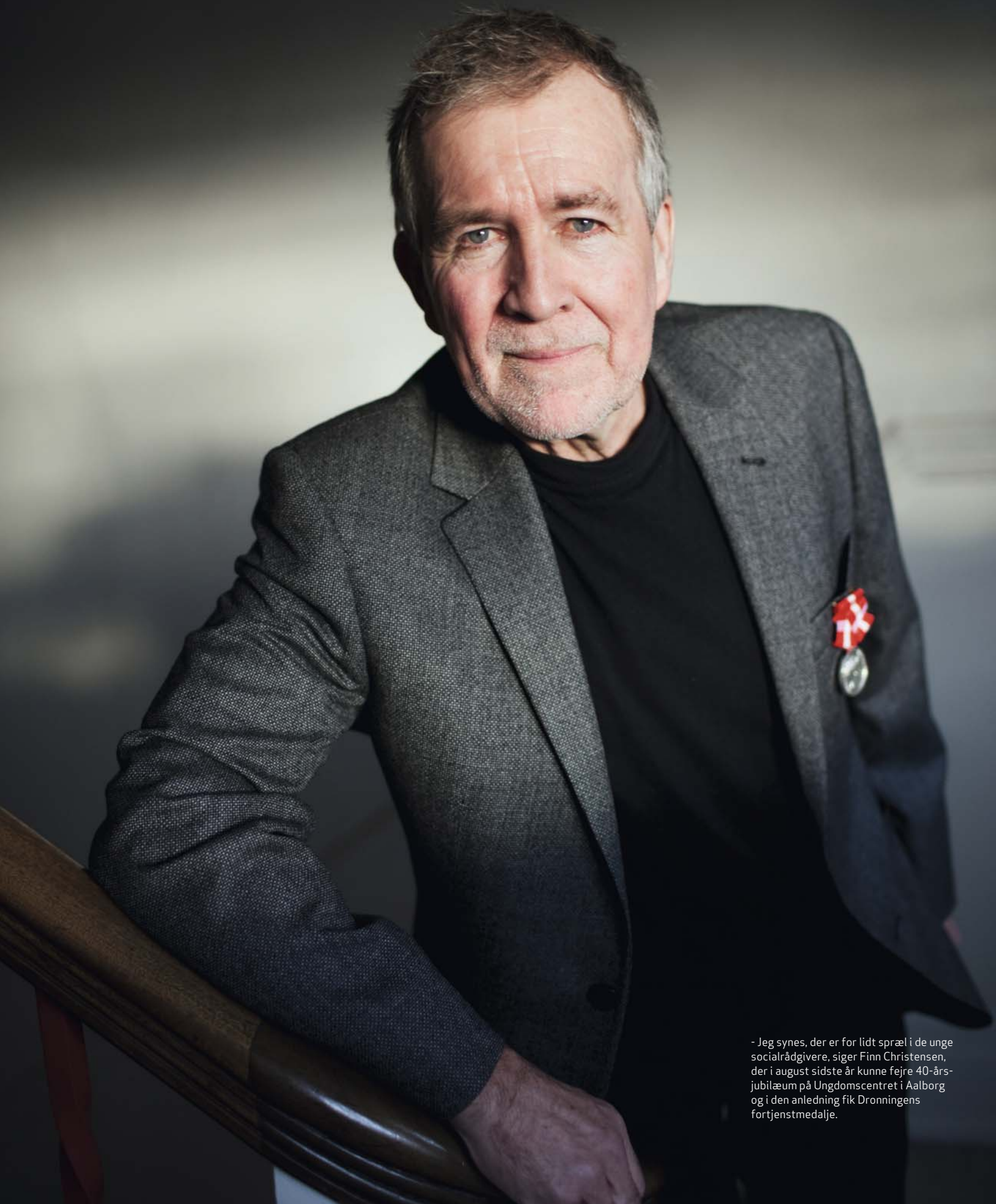
Savner kreativitet og hastighed

Finn Christensen beskriver de tidlige år i Ungdomscentret som en "kreativ tid med et enormt engagement."

– Vi var alle under 30 år dengang, og vi knoklede løs uden tanke på arbejdstidsregler. Man fik et ulempetillæg, men så var der ikke noget, ►

UNGERÅDGIVNINGEN I 40 ÅR

- er en del af Familie- og Beskæftigelsesforvaltningen i Aalborg Kommune.
- beskæftiger 125 socialrådgivere, pædagoger, psykologer, en læge, en psykiatrisk konsulent, lærere og forebyggelseskonsulenter.
- tilbyder åben og rådgivning, vejledning og behandling af unge i alderen 14-25 år. Forældre til de unge har tilbud om en åben og anonym rådgivning.
- har siden starten med 20 medarbejdere i 1971 haft kontakt med godt 25.000 unge og deres familier.
- blev etableret på baggrund af et stigende stofmisbrug blandt unge i Aalborg Kommune.
- er senere udvidet til også at behandle unge med psykiske og sociale problemer og gadearbejde for gruppen af 12-14 årige.

- Jeg synes, der er for lidt spræl i de unge socialrådgivere, siger Finn Christensen, der i august sidste år kunne fejre 40-års-jubilæum på Ungdomscentret i Aalborg og i den anledning fik Dronningens fortjenstmedalje.

“

Der vigtigt både at vise sig over for de unge som en kompetent fagperson og som et menneske, der også laver fejl. Så man ikke sidder på en piedestal og kigger ned på dem.

der hed overarbejds- og helligdagsbetaling eller aftentillæg. Man kunne have unge med hjem juleaften, hvis de ikke havde andre steder at være, og vi havde jævnligt nogen med hjemme i weekenden, fordi det ikke gik godt for dem inde i byen med alle stofferne.

Han kan ikke se alvorlige advarselssignaler ved et stort engagement. Det skulle dog lige være, hvis det begynder at gå ud over de unge.

– Man skal passe på, at man ikke får en følelse af, at de unge skal være taknemmelige, fordi man investerer sig selv så meget i arbejdet med dem og passer godt på dem – og bliver skuffet, hvis de ikke gør. Skuffelse er ikke en god følelse i arbejdet med de unge, er hans erfaring.

Vis dine egne fejl

I dag har han ikke længere unge med hjem i weekenden, men han tilstræber stadig at vise noget af sig selv i rådgivningen.

– Jeg bruger tit oplevelser med mine egne børn, for eksempel når forældre siger, at de har vanskeligt ved at få deres barn til at hjælpe til med noget derhjemme. Så fortæller jeg, at min egen søn kun skulle tømme opvaskemaskinen for at få lommepenge, men det kæmpede vi virkelig med, og jævnligt opgav vi og tømte den selv. Jeg ville også gerne have haft, at han skulle tjene nogle penge selv, for eksempel ved at gå med aviser. Det fik vi ham aldrig til. Når han spurgte, om det ikke var bedre, at han læste lektier, måtte vi jo give ham ret.

Mange forældre kommer til rådgivningen for at få hjælp til at sætte grænser.

– Så kan jeg finde på at berette om den-

gang, min søn i en heftig diskussion kom til at kalde mig "idiot". Da blev jeg alvorlig og sagde: "Det siger du ikke til din far." Han blev helt forskrækket. Den historie er relevant, når en mor er blevet kaldt "din lede sæk". Forældrene kan ikke sætte grænser med tilbagevirkende kraft, men her skal der måske trækkes en streg. Ellers kan næste skridt være "din lede luder".

– Jeg tror på, at det er vigtigt både at vise sig over for de unge som en kompetent fagperson og som et menneske, der også laver fejl. Så man ikke sidder på en piedestal og kigger ned på dem.

For lidt spræl i de unge rådgivere

Finn Christensen ved godt, at hans kritik af det manglende engagement kommer fra en lidt privilegeret position.

– Min datter, som er socialrådgiver i Gellerup, siger til mig: "Far, du er privilegeret. Kan du ikke gå på pension, så jeg kan blive ansat der i stedet for?" I modsætning til de mange rådgivere, der arbejder med borgere, der er tvunget til at møde op, er det helt frivilligt at komme her i rådgivningen. Det gør selvfølgelig også en forskel.

Han holder alligevel fast:

– Jeg synes, der er for lidt spræl i de unge socialrådgivere. Da jeg var studerende, var vi nogen, der gik ned i Telefonsmøgen, hvor nogle misbrugere havde besat et hus. Vi hjalp dem med at få kontakt med socialkontoret, hvis de havde brug for det – uden at det havde noget med uddannelsen at gøre. Jeg tror ikke, der findes eksempler på den slags i dag. ☹

post@larsfriis.dk

HER KOMMER DE UNGE FRA

De unge selv: 25 procent

Forældre: 25 procent

Familieforvaltningen: 13 procent

De øvrige er henvisninger fra Ungdomscentret, læger, pårørende, skoler, institutioner osv.

Hvem er de?

To tredjedele er piger. Alderen fordeler sig ligeligt over og under 18 år.

80 procent af de unge melder om psykiske problemer. Halvdelen har familieproblemer, hver femte har depressive symptomer, og 13 procent har angst.

Andre årsager til henvendelse er blandt andet selvmordstanker, skolevanskeligheder og problemer med stoffer og alkohol.

Pernille og Emma kvittede hashen – sammen

De to piger begyndte at ryge hash allerede i 6. klasse, men en hurtig indsats fra kommunen, blandt andet Ungdomscenteret, har stoppet deres fortsatte deroute.

TEKST LARS FRIIS FOTO KISSEN MØLLER HANSEN

Hvad der begyndte som en lidt "sej" reaktion på skoletræthed, uforstående lærere og til tider irriterende forældre udviklede sig til forskruede hallucinationer for Emma og Pernille. Sprut blev skiftet ud med hash i tiltagende mængder, og oplevelserne blev efterhånden så virkelighedsfjerne, at vennerne ikke længere skulle have noget at vide.

– Da vi begyndte med hash, kunne vi godt prale med det over for de andre, men da vi begyndte at opleve vanvittige ting, fornemmede vi, at vi var ret langt ude. Så vi holdt op med at snakke med andre om det, fortæller 15-årige Pernille.

– Da det kom så langt ud, ville vi ikke have, at nogen skulle vide det. Det ville være pinligt, supplerer Emma på 14.

De to Aalborg-piger fik allerede de første erfaringer, da de var henholdsvis 12 og 13 år. Nogle lidt ældre bekendte introducerede dem for hash, og pigerne pjækkede og røg i dagtimerne.

– Vi gik til præst og kunne sidde og få grineflip over bogstaver i bøgerne, fordi vi havde røget lige inden. Præsten må have bemærket, at vi opførte os underligt, mener Emma.

Forbruget tog for alvor fart, da pigerne fik mange penge på lommen efter konfirmationen.

– De blev næsten brugt op på hash, og så gik det helt galt, fortæller Pernille.

– Ja, hvor vi før var tre om at dele én, sad vi nu med hver vores joint, siger Emma.

Korslagte arme i rådgivningen

Pigerne husker tydeligt konsekvenserne:

– Det gik ud over skolen. Vi havde svært

ved at koncentrere os. Forholdet til vores forældre blev dårligt, for vi var hele tiden så negative. Vi sov meget af tiden og havde svært ved at komme op om morgenen.

Forældrenes mistanke blev vakt af pigernes opførsel, men de afviste spørgsmål om hash. Men da også skolen begyndte at tage fat i pigernes opførsel, blev presset for stort. I begyndelsen af 7. klasse indrømmede Pernille det store hashforbrug, og Emma gik selv til sin mor og fortalte, at hun var "kommet ud i noget lort" og trængte til hjælp.

– Det blev for meget til sidst. Når vi røg, kunne vi se ting, der ikke var der. Vi mente, vi så en lille dreng, og så var det bare et askebæger. Engang så vi en sort cykel, og så troede vi, det var en kørestol, husker Emma.

På det tidspunkt havde Pernille og hendes mor allerede været nogle gange hos Finn Christensen i Ungerådgivningen – alene på grund af Pernilles problemer med at passe skolen, butikstyveri og store skænderier i hjemmet. I begyndelsen var det møder, hvor Pernilles korslagte arme og et langt blik ud ad vinduet tydeligt markerede, at den slags seancer kunne hun absolut ikke bruge til noget.

"Et par store junkier"

Men indrømmelsen af det store hashforbrug betød, at en lang række andre parter også blev involveret: Trivselslæreren på skolen, kommunens familiegruppe, PPR og UU-vejleder. Det var en rundtur, pigerne havde det meget skidt med.

– Det var rigtig træls. Vi følte os som et par store junkier, der blev hevet rundt til en masse møder. Vores mødre var hele tiden i telefonen.

Vi følte os under konstant opsyn, fortæller Pernille.

Hun husker, hvordan hun efterhånden blev glad for, at Finn var med til møderne.

– Der blev sagt så mange negative ting om os. Finn kendte mig efterhånden bedre og kunne bakke mig op og ikke bare sige noget negativt.

På møderne var der meget fokus på, at pigerne trak hinanden med ned i en dårlig spiral, men Finn Christensen kunne også fortælle, at pigerne var gode til at hygge sig sammen, for eksempel på lange filmaftener uden andre stimulanser end en stor bunke slik.

– Det var dejligt at høre, for vi fik hele tiden at vide, at vi ikke var gode for andre eller gode for hinanden. På skolen sagde de, at vi skulle holde os fra hinanden. De forsøgte at skille os ad. Men vi holdt sammen. Jeg er sikker på, at det er derfor, vi kom igennem det, siger Pernille.

De frygtede begge to at blive sendt væk på efterskole, opholdssted eller hos en aflastningsfamilie. At skulle være omringet af andre mennesker hele tiden og ikke kunne være sig selv. Det var en reel trussel, der blev nævnt i Socialforvaltningen, og som kunne blive realiseret, hvis hashforbruget og butikstyverierne fortsatte.

– Væk fra min familie, Emma og de andre veninder, Aalborg. Det ville jeg bare ikke, fortæller Pernille.

Frygt for igen at falde i

I øjeblikket er de to piger kun i skole tre timer om dagen. I stedet prøver de nogle forskellige praktiksteder, blandt andet som maler, ►

Pernille (tv) og Emmas deroute allerede fra 6. klasse med et omfattende hashmisbrug blev stoppet, takket være et godt samarbejde mellem mange parter i pigernes liv. Afgørende for dem var at blive hørt og imødekommet.

- Der blev sagt så mange negative ting om os. Finn kendte mig efterhånden bedre og kunne bakke mig op og ikke bare sige noget negativt, husker Pernille.

“

Det blev for meget til sidst. Når vi røg, kunne vi se ting, der ikke var der. Vi mente, vi så en lille dreng, og så var det bare et askebæger. Engang så vi en sort cykel, og så troede vi, det var en kørestol.

Emma, 14 år, skoleelev i Aalborg

►► mekaniker og i en børnehave. Sideløbende får de støttetimer, hvor de intensivt forsøger at indhente lærdom fra de mange forsømte timer.

– Der foregår undervisningen på en helt anden måde. Vi var nok blevet ved med at pjække, hvis vi ikke var sluppet for nogen af de timer i skolen, som vi var så trætte af, og hvor vi følte, at der bare blev hakket på os hele tiden, mener Pernille.

– Ja, så var vi kommet rigtig langt bagud. Jeg kunne godt forestille mig, at der så var kommet noget hash ind i det igen, vurderer Emma.

De er glade for at slippe for nogle af timerne, og de er især lettede over at slippe for nervositeten ved at pjække.

– At nogen skulle finde på at ringe hjem til vores forældre. Det var vi hele tiden nervøse for.

De er enige om, at de næste år er nødt til at tage sig sammen i 9. klasse. Men det bliver hårdt at gå fra nogle få timer et par dage om ugen til 6-7 timer i skole hver dag. Og de frygter da "at falde i" igen.

– Vi bakker hinanden op, men når en af os har det ad helvede til, så har vi begge lyst til at ryge.

Hvad kan få jer til at have det dårligt?

– Skolerne, samtalerne, alt muligt. Når nogen i vores omgivelser ikke har det godt. Når det kører rundt oven i hovedet på os. Diskussioner med vores mødre, remser Pernille op.

Hun håber, at hun også i de kommende måneder har mulighed for samtaler med Finn, hvis hun får brug for inspiration til nye muligheder og udveje. ☺

post@larsfriis.dk

Finn Christensen om Emma og Pernilles forløb:

Effektivt samarbejde gav nye muligheder

Forløbet med Pernille og Emma er et godt eksempel på, at et godt samarbejde mellem de kommunale parter, ansvarlige forældre og de unge selv kan få standset en deroute. Det mener Finn Christensen, socialrådgiver i Ungerådgivningen i Aalborg Kommune, der i forløbet har haft Pernille og hendes mor til flere samtaler.

– I begyndelsen handlede det om at opbygge et tillidsforhold. At møde de unge der, hvor de er. Jeg kommer ind som en, der lytter til mor og datter og ikke tager parti for nogen, men prøver at hjælpe dem frem til en forståelse. Pernille var i slutningen af syvende klasse inde i en periode, hvor hun ikke magtede skolen. Hun prøvede igen efter sommerferien, men gav op efter 14 dage. I den situation blev hun hørt af mig. Sammen med skolen og socialforvaltningen kiggede vi på, om der var andre muligheder, der tilgodeså Pernilles behov. Vi fik strikket et forløb sammen med en praktikplads, hvor hun er nogle dage om ugen, mens hun går i skole på andre dage. Jeg kan tydeligt huske, hvordan Pernille blomstrede op, da hun så, at der var andre muligheder end bare at gå i skole, fortæller Finn Christensen.

Pernilles veninde Emma var i behandling

i Ungdomscentrets misbrugsteam, og det trak op til foranstaltninger over for både hende og Pernille.

– Normalt tager jeg kun op til fire samtaler, og hvis der skal mere til, skal det besluttes. Hvis der skal være en fortsat familiebehandling i op til et halvt år, skal der laves en § 50-undersøgelse. Jeg vil eventuelt godt kunne være den ene af to medarbejdere i det fortsatte familiearbejde. På et tidspunkt, da Pernille var i aktivt hashmisbrug, talte man om, at hun skulle henvises til misbrugsteamet. Men der kom vi ikke til, for pludselig sagde Pernille, at begge piger var holdt op med at ryge hash, og så gav det ikke mening at sende familien videre.

Forløbet viser, at ambulant behandling kan forhindre dyre anbringelser, mener Finn Christensen.

– Vi var heldige, at skolen var med på, at pigerne kunne gå lidt mindre i skole. Det er ikke altid tilfældet. Vi var meget tæt på at skulle iværksætte langt mere indgribende foranstaltninger, men i dette tilfælde fik vi med lidt held iværksat en hurtig løsning, hvor de unge fortsat bor hjemme, bliver i deres skole og bevarer veninde og omgangskreds. ☺

FOTO: SCANPIX

EN FORRYGENDE DAG**Selvstændige
socialrådgivere**

Sektionen for Selvstændige inviterer til en 3-i-en dag 15. marts 2012 kl. 9-16 i Admiral Gjeddes Gård, Store Kannikestræde 10 A, København K. På programmet er to temaer, en generalforsamling og rundvisning på Admiral Gjeddes Gård:

- At tage ledelse over sig selv og andre kræver motivation, mod og en følelse af at vide, hvor man vil hen. Kirsten Mellor fortælle, hvordan Teori U kan bruges til at dykke dybt i hjertet og (måske) få svar på spørgsmålet: Hvad er min vej? Hvad er min opgave?

- Bo Krüger viser i praksis – under generalforsamlingen – hvordan man kan holde anderledes møder med effektivitet, energi, involvering, kreativitet og mening. Bagefter giver han input til afholdelse af møder, som du kan bruge i dit eget virke.

Læs hele programmet og tilmeld dig senest 5. marts på socialrdg.dk/selvstaendig. Deltagelse er gratis for medlemmer af Sektionen for Selvstændige. Pris for andre medlemmer af DS er 695 kroner.

GENERALFORSAMLING**Faggruppen Integration**

Faggruppen Integration indkalder til generalforsamling 5. marts kl. 15 i DGI-Byen, Tietgensgade 65, København V. Dagsorden ifølge lovene.

Se den på socialrdg.dk/faggrupper.

KONFERENCE**Faggruppen Integration**

Kommunerne modtager hvert år ca. 2.500 nye flygtninge. Både flygtninge, der kommer direkte fra verdens brændpunkter og flygtninge, der er kommet spontant og har søgt asyl her i landet. Kommunerne planlægger integrationsindsatsen med afsæt i integrationsloven og lokale politikker, og ofte er det socialrådgiverne, der udfører indsatsen. Men hvordan opleves denne indsats af helt nyankomne flygtninge? Og hvordan oplever lokalsamfundet de nye borgere? Kan vi med fordel gøre mere for at inddrage flere i integrationsarbejdet, og hvordan gør vi det i givet fald?

Vi har sammensat en konference, der gerne skulle give os nogle af svarene og få os til at arbejde videre med lokale løsninger – læs programmet på vores hjemmeside på socialrdg.dk/faggrupper.

Det sker 5. marts kl. 9.30-16 i DGI-Byen, Tietgensgade 65, København V.

REGION NORD**Tilbageføringsreformen
– hvad er dine muligheder?**

FTF-A og Dansk Socialrådgiverforening inviterer i fællesskab til en række fyraftensmøder. På møderne vil vi give et samlet overblik over den nye tilbageføringsreform, og hvad den betyder for dig og dine muligheder for at gå på efterløn.

Holstebro: 20. februar kl. 15.30, Fredericiagade 27-29C. Tilmeldingsfrist 16. februar.

Aarhus: 22. februar kl. 15.30, Scandic, Rytoften 3. Tilmeldingsfrist 20. februar.

Aalborg: 29. februar kl. 15.30, Hadsundvej 184, Aalborg. Tilmeldingsfrist 27. februar

Læs mere og tilmeld dig på socialrdg.dk/nordkalender

REGION NORD**Forebyg stress – bevar
arbejdsglæde og trivsel**

Temadagen giver dig viden om stress og mulighed for at se på både det, der giver energi, og det der dræner. Du får idéer til, hvordan du kan gøre noget godt for dig selv og sammen med dine kolleger kan sætte ind for at håndtere stressbelastninger og bevare arbejdsglæden. I kan med fordel deltage flere fra samme arbejdsplads, hvis I ønsker at arbejde med den fælles trivsel.

Det sker 20. marts kl. 9 -15.30 på Golf Hotel Viborg. Læs mere og tilmeld dig senest 6. marts på socialrdg.dk/nordkalender.

PULJE**Søg Tryghedspuljen,
hvis du bliver afskediget**

Som kommunalt ansat socialrådgiver kan du søge op til 10.000 kroner til kompetenceudvikling, efteruddannelse eller karrieresparing, hvis du bliver afskediget. Aktiviteten må ikke være udbudt af kommunen og må ikke være noget, som kommunen tilbyder de afskedigede i forvejen. Det er dig selv, der bestemmer aktiviteten.

Læs mere om Tryghedspuljen på socialrdg.dk/tryghedspuljen og find ansøgningsblanket og vejledning på www.tryghedspuljen.dk.

**Lej sommerhus på
Stevns til medlemspris**

Dansk Socialrådgiverforening har et sommerhus på Strandstræde 12 i Rødovre gamle sommerhusområde, som du kan leje til medlemspris. Det er et hyggeligt træhus med 2 soveværelser og 2 stuer, nyt køkken med opvaskemaskine og et ældre badeværelse. I hvert soveværelse er der 2 enkeltsovepladser og i hver stue en dobbeltsøveplads.

Du kan se sommerhuset på www.socialrdg.dk under medlem, kontante fordele.

DS-KALENDER

GENERALFORSAMLING

Selvstændige socialrådgivere

Sektion for Selvstændige indkalder til generalforsamling 15. marts kl. 13-14 i Admiral Gjeddes Gaard, St. Kannikestræde 10, København K. Dagsorden ifølge lovene – læs den på socialrdg.dk/selvstaendig. Forslag til dagsordenen mailes til Ellen Hansen, mail@ellenhansen.dk senest 1. marts.

REGION ØST

Netværksmøde for ledige socialrådgivere

Netværksgruppen for ledige socialrådgivere i Region Øst holder netværksmøder tirsdage i ulige uger kl. 9.30 - 12 i FTF-A's lokaler på Snorresgade 15, København S. Alle ledige socialrådgivere er velkomne.

REGION SYD

Netværksmøde for ledige socialrådgivere i Syd

Dansk Socialrådgiverforening og FTF-A arrangerer i samarbejde netværksmøder for ledige socialrådgivere i Region Syddanmark. Det er frivilligt, om du vil deltage, men her kan du få inspiration til at se nye jobmuligheder, skabe netværk med andre ledige inden for dit fag og høre om, hvordan du sælger dig selv og bliver bedre til at beskrive dine kompetencer. De næste mødedatoer er 29. februar og 26. marts. Kl. 10-13 i DS' mødelokaler Lumbyvej 11 opgang A, Odense C. Tilmeld dig med en mail til mm@socialrdg.dk.

Læs mere om arrangementerne – og se flere – på www.socialrdg.dk/kalender

28. FEBRUAR, HOLSTEBRO

Faglighed og etik
Fyraftensmøde med Jørgen Husted.

2.-3. MARTS, MIDDELFART

Børn, Unge & Familier
Generalforsamling og konference. På programmet er den følsomme barnehjerne samt sekundær traumatisering.

9. MARTS, SKØRPING

Fagligt udsyn 2012
Region Nord arrangerer en dag i fagets tegn med oplæg og workshops, der favner faget bredt.

14.-16. MARTS, FREDERICIA

Døgninstitutioner og opholdssteder
Kursus med ankechef Henrik Horster og Merete Forum, Kari Killén og Hanne Månsson samt generalforsamling.

15.-16. MARTS, FREDERICIA

Handicapfaggruppen
Konference om Diagnoser på godt og ondt samt generalforsamling.

15.-16. MARTS, EBBERUP

Sygehusocialrådgivere
Landsseminar om socialrådgivernes rolle i rehabiliteringsarbejdet samt generalforsamling.

15.-16. MARTS, FREDERICIA

Døgninstitutioner og opholdssteder
Kursus om bl.a. ankesager og tilknytningsforstyrrelser samt generalforsamling

19. MARTS, SYD/ODENSE

Klassesamfundet version 2.0
Fyraftensmøde med Lars Olsen, der forener samfundsanalyse med eksempler og erfaringer.

Karrieretelefonen

Har du brug for hjælp til personlig afklaring og udvikling af dit jobforløb som socialrådgiver?

Ring til DS' Karrieretelefon. Du får en halv times coaching af en erfaren konsulent fra DS. Hensigten er at give støtte til og udfordre dine egne tanker om din jobmæssige fremtid.

Åben mandage kl. 15-18
på telefon 33 93 30 00

Læs mere på
www.socialrdg.dk/karrieretelefon

Dansk Socialrådgiverforening

Arbejdsmiljøtelefonen

Har du brug for hjælp til personlig afklaring af dine muligheder for at tackle problemer, der skyldes arbejdsmiljøet på din arbejdsplads?

Så send dit spørgsmål til arbejdsmiljoetelefonen@socialrdg.dk med forslag til, hvornår det bedst passer, at vi ringer dig op.

Du får en halv times rådgivning af en erfaren konsulent fra DS. Hensigten er, at give dig overblik og inspiration til at se mulighederne og handle på problemerne, inden de vokser sig for store.

Læs mere på
www.socialrdg.dk/arbejdsmiljoetelefonen

Dansk Socialrådgiverforening

REGIONSLEDER

AF MAJBRIIT BERLAU, FORMAND REGION ØST

En ledelse der fortjener ros

Kort før jul bragte Politiken på forsiden historien om, at Børnefamiliecenter København pyntede på "Buss"-registreringer. Det var kulminationen på mange medarbejderes frustration over i længere tid at have "busset" ukorrekt.

En "buss"-registrering er fx at registrere alle opfølgninger i it-systemet "Buss". Hvis man er rettidig, får man en grøn farve, og en rød, hvis man overskrider.

Et fælles problem

Ideen er rigtig god – et it-system, der hjælper med at bevare overblikket. Men desværre udviklede der sig i Københavns Kommune en uheldig kultur om, at der skulle stå grønne tal på bundlinjen, uanset om man havde nået sit arbejde eller ej. Det betød, at mange følte sig presset til at registrere ukorrekt – eller oplevede, at ledelsen registrerede grønne tal for dem.

Efter møder med tillidsrepræsentanterne blev vi enige om, at det var et fælles problem, som skulle løses i fællesskab. Sagen blev rejst i MED-systemet, uden at der skete noget. Op til jul valgte nogle anonyme socialrådgivere så at give historien til Politiken, som selvfølgelig henvendte sig til DS.

Det er et forløb, andre arbejdspladser sikkert har prøvet. Der handles uetisk, uforsvarligt eller direkte ulovligt på arbejdspladsen, men når man rejser kritikken, sker der ikke meget.

Noget bedre vokser frem

Denne historie er dog interessant, fordi efter at ledelsen i København forståeligt nok lige skulle trække vejret ovenpå Politikens forsidekritik, er der kun ros til den efterfølgende håndtering af sagen. Det skal retfærdigvis siges, at ledelsen ikke er enig i kritikken, men de har taget vores syn på sagen alvorligt.

Den ansvarlige direktør, som jeg var i tæt kontakt med før jul, lyttede til os, og efter jul handlede hun hurtigt sammen med sin centerchef: Der kom en ny og tydelig vejledning, helt efter bogen. En del af de tidsfrister, som før stressede socialrådgiverne, er afskaffet. Og vi har nu indgået samarbejde om at lave en grundig undersøgelse af tillid og dialog mellem medarbejdere og ledelse, der gerne skulle styrke samarbejdet fremover.

Så ud af en krise er vokset noget bedre frem. En situation, der naturligvis kræver dygtige medarbejdere, der vil deres arbejdsplads – og en ledelse, der er modig nok til at undersøge andres kritik og arbejde med den. Børnefamiliecentret København er så heldig at have begge dele. Jeg håber, at modet herfra vil smitte, så vi på alle arbejdspladser tør levere kritik og tro på, at der herfra vokser noget nyt og bedre.

mmb@socialrdg.dk

Fællesskabet Fanefjord Fond

– en anbringelse med perspektiv

Væksthusmodel

Der er mulighed for at anbringe børn og unge på et hvilket som helst niveau i VÆKSTHUSET.

Enkeltmands projekt

skærpnings-, udrednings og behandlingsprojekter

Opholdsstedet "Knoppen"

3 unge og 8,5 medarbejdere
Dyssocial adfærd og adfærdsførstyrrelser

Opholdsstedet "Fanefjord"

6 unge og 6 medarbejdere
sociale, emotionelle, familiemæssige, neurologiske, og psykiske vanskeligheder

Udslusning/efterværn

Individuelt tilpasset

FSA

Intern skole "Tjørnen"

I takt med, at de unges sociale kompetencer udvikles, avancerer de i VÆKSTHUSMODELLEN og dermed reduceres de økonomiske omkostninger ifm. anbringelsen, samtidig med at de forbliver tilknyttet deres velkendte og trygge miljø samt skoletilbud.

www.fanefjord-fond.dk – faellesskabet@fanefjord-fond.dk – Telefon 55 86 12 98

LØSNINGSFOKUSEREDE SAMTALER

MED BØRN OG UNGE

SEMINAR MED YASMIN AJMAL ENGLAND

København d. 23.-24. april 2012

Nærmere oplysninger:

www.solutionfocus.dk • Solution • Pile Allé 6 • 2840 Holte
Telefon 45 87 40 35 • solution@solutionfocus.dk

SOLUTION

LØSNINGSFOKUSEREDE SAMTALER SIDEN 1999

KOLO9.DK

En aflastningsinstitution for drenge og piger med diagnoser indenfor autismespektret, ADHD samt Downs syndrom.

Nyhed: særlig ungdomsgruppe
Se meget mere på www.Kolo9.dk

Aflastning i hverdage og weekends efter behov.
Kolo9 er beliggende i landlige omgivelser på Midsjælland
(Transport er inkluderet i prisen).

For yderligere oplysning kontakt leder Ulla Bøttern,
telefon 41 95 18 40, e-mail ub@kolo9.dk

Ud over overnævnte tilbyder Fonden KOLONI også STU – særligt tilrettelagt
Ungdomsuddannelse, samt overvåget samvær m.v.

4-årig Uddannelse til Kognitiv Psykoterapeut Start september 2012

Cektos udbyder 4-årig uddannelse til kognitiv psykoterapeut målrettet fagfolk i det sociale område som f.eks. pædagoger, socialrådgivere, lærere og sygeplejersker. Kognitiv terapi er en struktureret terapiform med behandlingsprotokoller for de fleste psykiske lidelser. Uddannelsen er opbygget af fire 1-årige moduler, der hver indeholder undervisning, metodetræning, supervision af egen stil samt årlige eksamener der skal bestås for at fortsætte på uddannelsen. Uddannelsen er under godkendelse hos Reflektor som Psykoterapeutuddannelse.

Optagelseskrav: Optagelseskrakter er relevant uddannelses- og erhvervsbaggrund, lang eller mellemlang videregående uddannelse. Der kan søges om dispensation.

Praktiske oplysninger: Undervisning/supervision på CEKTOS
Gl. Kongevej 178, 1, 1850 Frederiksberg C

Pris pr. Studieår inkl. eksamener og forplejning (frokost på Belis Bar, kaffe/the, frugt og kage): 44.800,- kr. Beløbet kan deles i 2 rater. Tilmelding er bindende og opstart på uddannelsen er først mulig, når den første rate er betalt. Skriv til info@cektos.dk eller tlf. 5573 4849.

Se uddannelsens indhold og struktur på www.cektos.dk under "Kurser for fagfolk".

Cektos
Center for Kognitiv Terapi & Supervision

Ungdomspension Nørre Alslev forenkler nu anbringelser af unge.

Fremover vil der være 3 tilbud at vælge imellem.

§142, stk. 4 Godkendt

Tilbud 1 (Den ordinære)

Fra 39.000,- kr. pr. måned.

Tilbud 2 (All inclusive)

Pris 52.920,- kr. pr. måned.

Tilbud 3 (Efterværnspakke intern og ekstern)

Pris 24.885,- kr. pr. måned.

Jacob Hansen
Pædagog og indehaver

Velkommen på Ungdomspension Nørre Alslev
Jacob Hansen - døgntelefon 23 65 34 44

Se vores øvrige tilbud på www.ungdomspension.dk

UNGDOMS PENSION
Nørre Alslev

Ungdomspension Nørre Alslev · Ravnsevej 26 · 4840 Nørre Alslev
Telefon 5444 4037 · E: post@ungdomspension.dk

Der lægges højde for prisstigninger og ændringer 2012.

Vi har fået ny hjemmeside

"Plan B er gode og fagligt dygtige samarbejdspartnere, man altid kan stole på"
Socialrådgiver

Plan B udbyder en højt specialiseret kontaktpersonsordning, kombineret med familierapeutisk arbejde og døgnberedskab i alle sager.

Vores kerneydelser er omfattet af §§ 52 og 76 i Serviceloven

Plan B er en mulighed kommunerne siden 1999 har benyttet som alternativ til eller forebyggelse af anbringelser.

PLAN B
Unge- & familieteamet

 www.projektplanb.dk 33 15 20 23
20 23 25 26

Casa Blanca
Bo & Erhverv

Bo og dagtilbud til unge over 16 år – I København

Vi er

- Et godkendt kollegielignende opholdssted, botilbud og bofællesskab for unge mellem 16 og 28 år.
- Et dagtilbud med STU-forløb, erhvervsafklaring og undervisning.

Vi tilbyder

- Værelser i kollegielignende opholdssted og botilbud til unge i alderen 16 til 28 år.
- Lejligheder og værelser i mindre bofællesskab med mere intensiv støtte til unge i alderen 18 til 28 år.
- Støtte/kontaktordning for unge i en af vores lejligheder i København eller i egen lejlighed eller værelse

Vi giver

- Personlig støtte og omsorg, der er målrettet den enkelte unges vanskeligheder og udviklingspotentialer.
- Støtte til uddannelse.
- Støtte til inddragelse af den unges familie og øvrige netværk.

Casa Blanca har p.t. 32 ansatte med forskellig arbejdsmarkeds-, uddannelses- og erfaringsgrundlag. Casa Blanca er et godkendt opholdssted, bosted, og bofællesskab.

Kontakt visitator Anders Christiansen på 29 23 91 03

Læs mere på www.cbbe.dk

**Casa Blanca Bo & Erhverv,
Valby Langgade 227, 2500 Valby**

LESS IS MORE LØSNINGSFOKUSERET COACHING

SEMINAR MED CHRIS IVESON

København d. 21.-22. maj 2012

Nærmere oplysninger:
www.solutionfocus.dk • Solution • Pile Allé 6 • 2840 Holte
Telefon 45 87 40 35 • solution@solutionfocus.dk

LØSNINGSFOKUSEREDE SAMTALER SIDEN 1999

Mindfulness Baseret Kognitiv Terapi/ Stressreduktion i Kerteminde og på Helnæs

Mindfulness-trænerkursus, trin 1, 2 og 3

*eller har du bare lyst til, for din egen skyld, at lære Mindfulness?
(Trinene kan tages uafhængigt af hinanden)*

Målgruppe: Tværfagligt sundhedspersonale, læger og psykologer.

Undervisere: Psykologer og specialister i psykoterapi og supervision Lene Iversen og Peter Hørslev Rasmussen

Trin 1: 19-20/9-2012 + 31/10-1/11-2012, internat. Tilmeldingsfrist: **01.08.12.**

Trin 2: 07-08.03.2012+04-06.06.2012, internat. Tilmeldingsfrist: **15.02.12.**

Trin 2: 11-12.03.2013+08-10.04.2012, internat. Tilmeldingsfrist: **01.02.2013.**

Trin 3 (Helnæs): 11-14.06.2012, internat. Tilmeldingsfrist **15.04.12.**

Pris pr. kursus: Trin 1: Kr. 7.850. Trin 2: Kr. 9.700. Trin 3: Kr. 11.400.
Alle kurser inkl. fuld forplejning, ophold, enkeltværelse og 2 undervisere.

For yderligere oplysninger om kursusindhold og tilmeldingsprocedure se www.kognitivcenterfyn.dk

Stillingsannoncer

Send din annonce til **DG Media as**,
St. Kongensgade 72, 1264 København K,
tlf: 70 27 11 55, fax 70 27 11 56 eller
epost@dgmedia.dk

Deadline kl. 12

SIDSTE FRIST FOR INDLEVERING

UDKOMMER

Socialrådgiveren nr. 4	10. februar	22. februar
Socialrådgiveren nr. 5	2. marts	14. marts
Socialrådgiveren nr. 6	22. marts	2. april
Socialrådgiveren nr. 7	4. april	16. april

Får du brug for en arbejds- miljøkonsulent, skal du:

Kontakte Region Nord på telefon 8730 9191, hvis du har arbejde i Region Nordjylland eller Region Midtjylland.

Kontakte Bo Ulrick Madsen, telefon 8747 1313 eller 2177 0451, hvis du har arbejde i Region Syddanmark.

Kontakte Region Syd på telefon 3338 6222, hvis du har arbejde i Region Hovedstaden eller Region Sjælland.

Føler du dig gammel?

En god arbejdsplads har gode seniorordninger.

Læs mere på
www.socialrdg.dk/personalepolitik

Randers kommune

Faglig leder søges til Socialafdelingens børnegruppe indenfor handicapområdet.

Socialafdelingen søger en faglig leder til en spændende og udfordrende stilling i børnegruppen.

Børnegruppens målgruppe er børn og unge med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Børnegruppen er en del af Socialafdelingen, som desuden består af voksen handicap, psykiatri og socialt udsatte samt en administrativ gruppe. Der er i alt 41 medarbejdere i afdelingen.

Som faglig leder er du en del af vores ledelsesteam, som består af afdelingsleder samt faglig leder på voksenområdet. Vi er et ambitiøst ledelsesteam, der sætter såvel faglig som organisatorisk udvikling samt medinddragelse og dialog højt på dagsordenen.

Du vil ud over den faglige ledelse tage del i det personale-mæssige ansvar for børnegruppen. Det er således forventet, at du har flair for ledelsesopgaven i at udvikle og understøtte personalet fagligt. Ligeledes forventes du at have blik for den økonomiske styring af området.

For yderligere information se hele stillingsopslaget på www.jobnet.dk eller www.randers.dk

Randers Kommune

**Dansk Socialrådgiverforening opfordrer annoncørerne
til at signalere et ønske om
ligestilling og mangfoldighed på arbejdspladserne.**

Teamledere

Egedal
Kommune

To teamledere søges

- en teamleder for udsatte børn/unge og voksne
- en teamleder for børn/unge og voksne med funktionsnedsættelser

Egedal Kommune omorganiserer pr. 1. februar 2012, og det kommende Center for Social Service søger teamledere til to nyoprettede stillinger, inden for henholdsvis;

- udsatte børn/unge og voksne
- børn/unge og voksne med funktionsnedsættelser.

Center for Social Service dækker hele det specialiserede område og er organiseret i en myndighedsafdeling og en udførerafdeling. Vi har et tæt og praksisudviklende samarbejde mellem afdelingerne, der sikrer, at vi udvikler de tilbud, som borgerne har brug for. Vi er en arbejdsplads, der gerne vil tiltrække fagligt dygtige og innovative medarbejdere, som brænder for arbejdet med børn, voksne og familier med særlige behov.

Stillingerne

Som teamleder skal du sikre driften i centeret herunder daglig ledelse og faglig udvikling i tæt samarbejde med afdelingslederen og centerets øvrige ledelse, den anden teamleder og specialkonsulenter. Kvalifikationer og kompetencer i forhold til begge stillinger

Vi forventer, at du

- er uddannet socialrådgiver, socialformidler eller lignende og har erfaring på området
- kan yde faglig sparring til medarbejderne
- er opdateret med gældende lovgivning på området
- kan bidrage til centerets fortsatte faglige udvikling af metoder og projekter
- kan sikre rapportering til ledelse og udvalg
- vil være med til at sikre et godt og udviklende arbejdsmiljø
- sikrer den daglige drift og bemanning
- forestår MUS og sygefraværssamtaler.

Vi tilbyder

- en værdibaseret organisation midt i en spændende udvikling med mulighed for indflydelse
- en arbejdsplads hvor der er rum til nye tanker og kreative løsninger
- et center hvor vi vil have styr på det specialiserede socialområde
- engagerede medarbejdere og ledelseskolleger
- en arbejdsplads med trivsel som vi værner om
- et tydeligt ledelsesrum og en aktiv og mangfoldig ledergruppe
- ledelsesfaglig udvikling.

Løn og ansættelsesvilkår

Efter gældende overenskomst og efter principperne om Ny Løn. Ved ansættelse i Egedal Kommune inden for børne- og ungeområdet skal straffeattest og den udviklede børneattest indhentes.

Yderligere oplysninger

Vil du høre mere om stillingerne, kan du ringe til afdelingsleder Runkild Kirkmand på telefon 7259 6503 eller centerchef Rikke Westergaard på telefon 7259 6581.

Ansøgningsfrist

Den 21. februar 2012, kl. 12.00.
Der forventes ansættelses samtaler den 27. og 28. februar 2012.
Send ansøgningen til familiecenter@egekom.dk, mrk. "Teamledere"

egedalkommune.dk

RINGSTED KOMMUNE

Vil du vide mere om
Ringsted Kommune, så klik ind
på www.ringsted.dk

Behandlingshjemmet Nebs Møllegård søger pr. 1. april eller snarest muligt en socialrådgiver, 30 timer ugentligt

Nebs Møllegård er Ringsted Kommunes specialinstitution, hvor børn og unge med tilknytningsforstyrrelser og personlighedsproblemer tilbydes intensiv døgnbehandling. Institutionen har 3 miljøafdelinger med hver 8 børn/unge, i alderen 6-16 år. Behandlingen er miljøterapeutisk med basis i en udviklingspsykologisk og psykodynamisk forståelse.

Nebs Møllegård bestræber sig på at skabe et terapeutisk miljø, som giver det enkelte barn muligheder for udvikling af øget personligheds-mæssig integration, samt social og faglig udvikling.

Arbejdet for socialrådgiveren foregår i et tværfagligt samarbejde med afdelingsleder, psykolog, pædagoger og lærere, samt i fagfællesskab på i alt 3 socialrådgivere, hvoraf en er faglig leder.

Arbejdet for socialrådgiveren foregår i et tværfagligt samarbejde med afdelingsleder, psykolog, pædagoger og lærere, samt i fagfællesskab på i alt 3 socialrådgivere, hvoraf en er faglig leder.

Socialrådgiverne er bl.a. ansvarlige for varetagelsen af:

- Familiemæssige, juridiske og forvaltningsmæssige aspekter af behandlingsarbejdet
- Kontakten til og afholdelse af opfølgningsmøder med samarbejdspartnere
- Tæt samarbejde med børnenes forældre og øvrige relevante netværk
- Arrangementer for forældrene og børn på institutionen
- Forskellige administrative opgaver

Vi tilbyder

- Introduktion til arbejdet
- En rummelig arbejdsplads i naturskønne omgivelser
- Engagerede, velkvalificerede og omsorgsfulde kollegaer
- Et dynamisk, givende og krævende arbejdsmiljø med gode muligheder for fordybelse i arbejdet, personlig og faglig udvikling
- Intern sparring
- Ekstern supervision med fagkollegaer
- Faglige kurser mv.

Vi forventer

- Uddannelse som socialrådgiver eller socialformidler
- Erfaring fra forvaltningsarbejde med anbragte børn og deres familier foretrækkes
- Erfaring med familiearbejde
- Erfaring fra døgninstitution
- Lyst til og erfaring med at indgå i tværfagligt samarbejde

Det er en del af Ringsted Kommunes ansættelsespolitik at fremme ligelig kønsfordeling og etnisk ligestilling. Vi opfordrer både personer med dansk og anden etnisk baggrund at søge den opslåede stilling.

Løn- og ansættelsesvilkår sker efter gældende overenskomst og aftale om Ny Løn.

Send din ansøgning – gerne på mail – til adressen nedenfor. Send den sammen med kopi af anbefalinger og dokumentation for uddannelse og erhvervs erfaring.

Flere oplysninger

Du kan kontakte ledende socialrådgiver Tine Langthaler og/eller afdelingsleder Lisbeth Helgesen på tlf. 5762 8600 og læse mere på vores hjemmeside www.nebsmoellegaard.dk

Ansøgningsfrist: 21. februar 2012

Ansættelsesdato: 1. april 2012

Ansættelsessamtaler: forventes den 24. februar 2012

Arbejdsgiver: Nebs Møllegård

Adresse: Nebs Møllevvej 94, 4174 Jystrup

Tlf.: 5762 8600

Email: nebsmoel@ringsted.dk

Medarbejder med interesse for det social- og beskæftigelsesmæssige område

Gigtforeningen søger en engageret og faglig stærk medarbejder, der selvstændigt kan varetage foreningens interesser inden for især det social- og beskæftigelsesmæssige område, men også på det sundhedspolitiske område.

Vi tilbyder

Et varieret og meningsfuldt job i vores social- og sundhedspolitiske afdeling med stor mulighed for selv at påvirke arbejdets indhold. Vi er et velfungerende tværfagligt team, der værdsætter saglighed og faglighed i arbejdet. Vi har en uformel og humoristisk omgangstone.

Arbejdsopgaverne

Opgaverne består af:

- Udarbejdelse af analyser og redegørelser.
- Overvågning af social- og beskæftigelsespolitikken.
- Politikudvikling.
- Tilrettelæggelse og gennemførelse af kvantitative og kvalitative analyser.
- Udarbejdelse af beslutningsoplæg til Gigtforeningens direktion og bestyrelse.
- Bidrag til videreudviklingen af Gigtforeningens projektmæssige tiltag og deltagelse i projektarbejde.
- Deltagelse i interne og eksterne samarbejdsrelationer.
- Løsning af øvrige opgaver i afdelingen efter behov.

Faglige og personlige kvalifikationer

- Akademisk uddannelse, f.eks. sociolog, cand.scient. pol., antropolog, socialrådgiver med en overbygningsuddannelse eller kandidat i folkesundhedsvidenskab.

- Erfaring med og indsigt i social- og beskæftigelsespolitik.
- Besidde en god politisk fornemmelse med lyst og evne til at påvirke de politiske beslutninger uden at være partipolitisk i tilgangen.
- Gode skriftlige formuleringsevner og god kommunikativ forståelse.
- Lyst til at arbejde i et tværfagligt team, hvor det at forbedre vilkårene for mennesker med gig, er afgørende.
- Initiativrig, dynamisk og med en selvstændig tilgang til arbejdet.

Vi søger en medarbejder, der har erfaring fra social- og/eller beskæftigelsesområdet, gerne fra den statslige, regionale eller kommunale sektor og/eller fra en interesseorganisation.

Yderligere oplysninger

Du kan få mere at vide om stillingens indhold hos vicedirektør Henrik Kjær Hansen på telefon 39 77 80 75 eller pr. email hkhansen@gigtforeningen.dk

Ansøgningen sendes til Gigtforeningen, Gentoftgade 118, 2820 Gentofte, att.: Inger Hove-Andersen eller pr. email ihoveandersen@gigtforeningen.dk

Ansøgningsfrist: 27. februar 2012.

Gigtforeningens sekretariat er en bred tværfaglig organisation med et attraktivt arbejdsmiljø i behagelige ydre rammer. Vi tilbyder blandt andet 37 timers arbejdsuge inkl. frokost, attraktiv pensionsordning med mulighed for sundhedsforsikring, omsorgsdage, forhøjet ferietillægsprocent, god barselsordning og fri på barns første sygedag. Læs mere om os på www.gigtforeningen.dk, hvis du vil være med til at arbejde for bedre vilkår og muligheder for de 700.000, der har problemer med led, ryg og muskler.

Barselsvikariat – alkoholbehandler

Lænke-ambulatorierne i Danmark søger pr. 1. april 2012 og frem til 30. september 2012 en alkoholbehandler til barselsvikariat i Hvidovre Lænke-ambulatorium. Der er mulighed for forlængelse af vikariatet.

Dine hovedopgaver:

- terapeutiske samtaler individuelt, med par eller pårørende
- motiverende samtaler
- udrednings/kortlægningssamtaler
- journalføring
- samarbejde med myndigheder ift. klientsager
- for sygeplejersker også abstinensbehandling

Dine faglige kvalifikationer:

- du har en mellemlang videregående uddannelse som sygeplejerske eller socialrådgiver
- du har erfaring med alkoholbehandling
- dit terapeutiske fokus er misbruget og hvad det fører med sig
- du har desuden fokus på den afhængiges omgivelser som en naturlig del af behandlingstilgangen
- du har evne og lyst til samarbejde med frivillige

Dine personlige kvalifikationer:

- du har respekt for berigelsen i at arbejde tværfagligt
- du er en teamplayer
- du er ansvarsfuld, fleksibel og loyal
- kvalitet i det, du laver, er en selvfølge

Ønsker:

- du har minimum tre års kognitiv psykoterapeutisk efteruddannelse

Ansættelsesvilkår og ansøgning

Stillingen er på 37 timer.

Løn efter principperne i Ny Løn.

Fysisk placering: Hvidovre- Lænke-ambulatorium.

Vi tilbyder et udviklende fagligt miljø, kompetente, engagerede og imødekommende kollegaer, supervision.

Hvis du kan se mulighederne i at blive alkoholbehandler, skal du sende ansøgning, CV og evt. anden relevant dokumentation til os online på job@laenke-ambulatorierne.dk

"alkoholbehandler" inden den dd.16.02.12. Vi afholder samtaler i uge 8.

Mrk.: alkoholbehandler

Du er velkommen til at kontakte distriktsleder Mette Harms på tlf. 21 29 34 97 for at høre mere om stillingen.

Om Lænken

Lænke-ambulatorierne i Danmark tilbyder behandling af alkoholmisbrug og rådgiver pårørende og kollegaer.

Lænken har omkring 100 medarbejdere fra en lang række fagområder. Personalet er fordelt på 15 forskellige ambulatorier i Storkøbenhavn, Hillerød, Roskilde, Køge, Lejre og Greve. Lænkeambulatoriernes særkende er samarbejdet med de frivillige fra Landsforeningen Lænken.

Mere information om Lænken på www.laenken.dk

Lær at skrive med 10 fingre på 8 timer og for 109 kroner

Som medlem af Dansk Socialrådgiverforening kan du nu lære at skrive effektivt for en billig penge.

Med Keyboard Pro tager det kun 8 timer at lære professionel tastaturbetjening – og har du først lært det, glemmer du det ikke igen.

Keyboard Pro er Danmarks mest solgte og anmelderroste program af sin art. Det

er 100 procent web-baseret, er tilgængelig døgnet rundt og kan benyttes på Windows og Mac – uanset browservalg.

Den vejledende pris er 249 kroner, men medlemmer af Dansk Socialrådgiverforening skal kun betale 109 kroner. For det beløb, får du en licens, som gælder i fem år.

Læs mere på www.socialrdg.dk/keyboardpro

Region Nordjylland:

Aalborg Kommune
Brønderslev-Dronninglund Kommune
Frederikshavn Kommune
Hjørring Kommune
Jammerbugt Kommune
Læsø Kommune
Mariagerfjord Kommune
Morsø Kommune
Rebild Kommune
Thisted Kommune
Vesthimmerlands Kommune

Region Midtjylland:

Favrskov Kommune
Hedensted Kommune
Herning Kommune
Holstebro Kommune
Horsens Kommune
Ikast-Brande Kommune
Lemvig Kommune
Norddjurs Kommune
Odder Kommune
Randers Kommune
Ringkøbing-Skjern Kommune
Samsø Kommune
Silkeborg Kommune
Skanderborg Kommune
Skive Kommune
Struer Kommune
Syddjurs Kommune
Viborg Kommune
Århus Kommune

Region Syddanmark:

Assens Kommune
Billund Kommune
Esbjerg Kommune
Fanø Kommune
Fredericia Kommune
Faaborg-Midtfyn Kommune
Haderslev Kommune
Kerteminde Kommune
Kolding Kommune
Langeland Kommune
Middelfart Kommune
Nordfyns Kommune
Nyborg Kommune
Odense Kommune
Svendborg Kommune
Sønderborg Kommune
Tønder Kommune
Varde Kommune

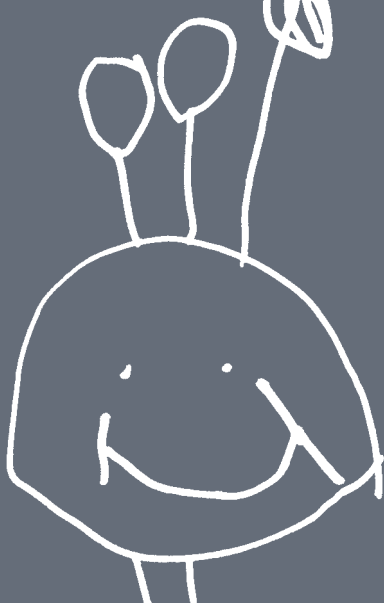
Vejle Kommune
Vejle Kommune
Ærø Kommune
Aabenraa Kommune

Region Sjælland:

Faxe Kommune
Greve Kommune
Guldborgsund Kommune
Holbæk Kommune
Kalundborg Kommune
Køge Kommune
Lejre Kommune
Lolland Kommune
Næstved Kommune
Odsherred Kommune
Ringsted Kommune
Roskilde Kommune
Slagelse Kommune
Solrød Kommune
Sorø Kommune
Stevns Kommune
Vordingborg Kommune

Region Hovedstaden:

Albertslund Kommune
Allerød Kommune
Ballerup Kommune
Bornholms Kommune
Brøndby Kommune
Dragør Kommune
Egedal Kommune
Fredensborg Kommune
Frederiksberg Kommune
Frederikssund Kommune
Frederiksværk-Hundested Kommune
Furesø Kommune
Gentofte Kommune
Glemsø Kommune
Glostrup Kommune
Gribskov Kommune
Helsingør Kommune
Herlev Kommune
Hillerød Kommune
Hvidovre Kommune
Høje-Taastrup Kommune
Hørsholm Kommune
Ishøj Kommune
Københavns Kommune
Lyngby-Taarbæk Kommune
Rudersdal Kommune
Rødovre Kommune
Tårnby Kommune
Vallensbæk Kommune

DS:Kontakt

Telefonerne er åbne mandag-fredag kl. 9-14

Hovedbestyrelse:

Formand

Bettina Post

bp@socialrdg.dk

Næstformand

Ulrik Frederiksen

uf@socialrdg.dk

Øvrig hovedbestyrelse

Rasmus Balslev

r_balslev@yahoo.dk

Mads Bilstrup

mb@socialrdg.dk

Majbrit Berlau

mbb@socialrdg.dk

Jeppe Ellegaard

jeppe.ellegaard@kriminal-forsorgen.dk

Anne Jørgensen

anj@socialrdg.dk

Louise Dülch Kristiansen

louisekr@htk.dk

Susanne Lyngsø

lyngsoeconsult@gmail.com

Henrik Mathiasen

hmt@aarhus.dk

Hanne Ryelund Sørensen

hsn@toender.dk

Trine Quist

tq@socialrdg.dk

Mai Birk Andersen

mba@sdsnet.dk

Ditte Brøndum

dbr@sdsnet.dk

REGION ØST

Region Øst dækker Region Hovedstaden og Region Sjælland

Dansk Socialrådgiverforening

Region Øst

Algade 43, 2

4000 Roskilde

Tlf: 33 38 62 22

Fax: 46 32 07 67

ds-oest@socialrdg.dk

Jobformidling

Marie Hjort

Tlf: 33 38 62 23

ds-oest@socialrdg.dk

Arbejdsmiljø

Henvendelse til regionskontoret

Tlf: 33 38 62 22

ds-oest@socialrdg.dk

REGION SYD

Region Syd dækker Region Syddanmark

Dansk Socialrådgiverforening

Region Syd

Vesterballevvej 3A

Snoghøj

7000 Fredericia

Tlf: 87 47 13 00

Fax: 75 84 34 50

ds-syd@socialrdg.dk

Kontoret i Odense

Lumbyvej 11, opgang C, 2th.

Postboks 249

5100 Odense C

Tlf: 87 47 13 00

Fax: 66 14 60 21

Jobformidling

Kontakt FTF-A

Tlf: 70 13 13 12

Arbejdsmiljøkonsulent

Bo Ulrick Madsen

Tlf: 87 47 13 13 eller

Tlf: 21 77 04 51

bum@socialrdg.dk

REGION NORD

Region Nord dækker Region Nordjylland og Region Midtjylland

Dansk Socialrådgiverforening

Region Nord

Søren Frichs Vej 42 H, 1. th

8230 Åbyhøj

Tlf: 87 30 91 91

Fax: 86 13 05 32

ds-nord@socialrdg.dk

Kontoret i Holstebro

Fredericiagade 27-29

7500 Holstebro

Tlf: 87 30 91 91

Fax: 97 42 18 98

ds-nord@socialrdg.dk

Kontoret i Aalborg

Hadsundvej 184 B

Postboks 764

9000 Ålborg

Tlf: 87 30 91 91

Fax: 98 13 22 51

ds-nord@socialrdg.dk

Jobformidling

Kontakt FTF-A

Tlf: 70 13 13 12

Arbejdsmiljø:

Henvendelse til regionskontoret

Tlf: 87 30 91 91

ds-nord@socialrdg.dk

SEKRETARIATET

Dansk

Socialrådgiverforening

Toldbodgade 19B

1253 København K

Tlf: 70 10 10 99

Fax: 33 91 30 69

ds@socialrdg.dk

ØVRIGE

Ledersektionen

Formand Helga Waage Jørgensen

Tlf. arb: 36 39 22 28

Tlf. prv: 38 80 27 73

socialrdg.dk/ledersektionen

Selvstændige

Formand Ellen Hansen

Tlf: 20 98 78 79

socialrdg.dk/selvstaendig

Seniorsektionen

Formand Anita Barfod

Tlf: 21 42 42 60

socialrdg.dk/seniorsektionen

Sammenslutningen af Danske

Socialrådgiverstuderende

Formand Mai Birk Andersen

Tlf: 61 22 57 40

www.sdsnet.dk

Arbejdsløshedskassen

FTF-A (hovedkontor)

Snorresgade 15, Boks 220

0900 København C

Tlf: 70 13 13 12

Pensionskassen PKA

Pensionskassernes Administration

Tuborg Boulevard 3

2900 Hellerup

Tlf: 39 45 45 45

LEDER

AF BETTINA POST, FORMAND

Vi får vores løn i himlen

Socialrådgivere er uundværlige, når sociale problemer skal opdages, forbygges, løses – og debatteres. Det er der vist almindelig enighed om. Derfor skal vi selvfølgelig også værdsættes for den indsats, vi laver, ikke mindst når der udbetales løn. Det skulle da bare mangle.

Desværre spiller klaveret nok ikke helt sådan, hverken ved overenskomstforhandlingerne i 2013 eller de næstkommende. Ikke fordi vi ikke er pengene værd, men fordi omstændigheder omkring os betyder, at der ikke rigtig er nogen penge at dele ud af. At Grækenland er ved at synke i havet, er ikke kun et græsk anliggende, det berører desværre også os, blandt andet når vores lønninger skal fastsættes. Det er vi nødt til at forholde os til.

Det er noget sjovere at kæmpe for løn og arbejdsvilkår, når man kan købe hele verden som i 2008, end i økonomiske nedgangstider, hvor der på den ene side sker besparelser og på den anden side stilles krav om øget kvalitet i arbejdet. Det er derfor vigtigt, at vi kender vores værd og er skarpe på, at vores arbejdsgivere er dybt afhængige af os. Men vi er også nødt til at være realistiske. Er vi ikke det, bliver vi simpelthen ikke taget alvorligt, og det er ikke nogen god position i en forhandlingssituation.

Tag tænkehatten på

Debatten om OK13 er ikke gået i gang endnu, men vi tog alligevel lidt hul på den på TR-konferencen, som blev afviklet i Nyborg i slutningen af januar. Her havde vi blandt andet besøg af Anders Bondo Christensen, som jo – ud over at være formand for Danmarks Lærerforening – også er formand for KTO, forhandlingsfællesskabet for ansatte i regioner og kommuner. Og hans budskab var klart: Hvis vi som faglige organisationer – omstændighederne taget

i betragtning – ikke skal miste vores berettigelse, skal vi have tænkehatten på og være langt mere kreative, når vi udtager krav de næste mange år.

En af de muligheder, Bondo luftede for os, er at lave nogle forpligtende aftaler om medindflydelse, som både skal sikre et bedre og mere tilfredsstillende arbejdsmiljø (de vil jo så gerne have, at vi bliver lidt længere – ligesom i Fakta), og nogle deraf følgende bedre resultater af indsatsen. Det kunne for vores vedkommende for eksempel være en generel forpligtende aftale om, at sagstallene ikke overstiger det, vi anbefaler. Lokalt kan det så resultere i en aftale på et specifikt område, hvor de nedsatte sagstal samt for eksempel øget mulighed for faglig sparring og sekretærbistand medfører aftaler om at nå bestemte mål. På den måde tager vi medansvar for kvaliteten i opgaveløsningen samtidig med, at vi sætter en realistisk ramme op, som beskriver, hvad det kræver. Vi får måske ikke meget mere i lønningsposen, men vi får til gengæld større arbejdsglæde og oplevelsen af, at det rykker noget for nogen, at vi møder op på jobbet hver dag. Jeg synes, at ideen er spændende, og jeg lufter den allerede nu, fordi jeg meget gerne vil have jer til at tænke med, inden vi for alvor går i gang med forberedelserne til OK13.

Det ændrer ikke ved, at vi selvfølgelig skal reagere på, når tilbageløbsmidlerne – som det sker i øjeblikket – falder i kommunekassens sorte huller, og resultaterne af de lokale forhandlinger derfor bliver så små, at det er svært at finde en balance mellem forventningerne til dem og de mulige resultater. For ikke at tale om alle de steder, hvor der slet ikke er forhandlinger ...

bp@socialrdg.dk

AL HENVENDELSE: DANSK SOCIALRÅDGIVERFORENING, WWW.SOCIALRDG.DK, TLF: 70 10 10 99

Toldbodgade 19B
1253 København K
Tlf: 70 10 10 99
Fax: 33 91 30 69
www.socialrdg.dk

Dansk Socialrådgiverforening